

En silokrønike

Af Bodil Damgaard Nielsen

En Silokrønike
Bodil Damgaard Nielsen, Assentoft

Grafisk tilrettelægning og tryk: Buchs Grafiske
ISBN 87-991553-0-3

Indhold

Forord	5
Kortfattet tidstabel. Assentoft Silo's historie	6
Assentoft Silofabrik	7
1960 – et nyt kapitel i Assentoft Silofabriks historie	27
En reklamation	27
Simplex of Cambridge	36
Gastætte ensilagesiloer	39
Gastætte kornsiloer	43
Gastæt kornopbevaring.....	44
Diverse produkter.....	46
Frøkasser	47
Montørerne	49
Min montørtid på Assentoft Silofabrik. <i>Af Jens Aage Søndergaard</i>	53
Siloerne og kunsten	56
Siloerne i naturen	58
Byggerier.....	61
Dronningborgtiden	63
Industrisiloer og teknologi.....	66
Markedsføring	71
Udstillinger	76
Åbybro Maskinfabrik.....	79
Medarbejdere i Åbybro januar 2006.....	81
Familieråd	82
Et arbejdsliv på Assentoft Silo. <i>Af Birte Andersen</i>	85
Omsætning.....	88
Medarbejdere i Assentoft januar 2006	90
Efterskrift.....	92

Forord

Denne bog er blevet til, fordi der er en historie at fortælle; en historie, der ellers ville blive glemt.

Den handler om en virksomhed, som er opstået i kraft af en iværksætterånd; en virksomhed, der har forstået at tilpasse sig de ændrede krav, som udviklingen har medført, og som derfor har overlevet. En virksomhed, der har været en trendsættende specialist på sit felt, men som ikke kun har beskæftiget specialister. En virksomhed, båret frem af mange dygtige og engagerede mennesker, som følte sig identiske med virksomheden, og som har været med til at præge dens kultur. En virksomhed, der har været en familievirksomhed i to generationer, og hvis ledelse netop nu, hvor bogen bliver skrevet, overgår til tredje generation.

Et er søkort at forstå, man siger med et gammelt ord.
Noget ganske andet er at sætte kurs og passe ror,
og er skuden ikkun lille, går vi bare indenskærs,
skæbnen kan et puds os spille, mange ting kan gå på tværs.
Men når vi i hjem og dont
hjælpes ad i godt og ondt,
når vi frem for alt os vogter for en snæver horisont,
får vi nok på noget kik,
som kan passe på en prik,
og som fortsat holder hjulene i gang på vor fabrik

Bertel Bjerre Jensen 1949

Kortfattet tidstabel Assentoft Silo's historie

1940–60 · Bertel Bjerre Jensen

- Begyndelsen
- Ensilagesiloer, sideløbende med mostproduktion
- Sideprodukter, spirekasser, frugtkældre, sneskærme
- 1951 gennemblæsningssiloen

1960–87 · Carl Damgaard Nielsen

- Købet af virksomheden, Assentoft Silofabrik
- 1967 Gastætte siloer
- 1971 ændring til »Assentoft Silo A/S«
- 1975 ændring til »Assentoft Silo ApS«

1987–94 · Dania Assentoft A/S

- Dronningborg Maskinfabrik køber Assentoft Silo ApS
- Direktør Tage Petersen, 1987–89
- Direktør Hans Sørensen 1989–94

1994–2006 · Assentoft Silo A/S

- Dronningborg Maskinfabrik sælger Dania Assentoft A/S
- Direktør Hans Sørensen, 1994–2005
- 1999 Åbybro Maskinfabrik købes
- Direktør Peter Damgaard Nielsen, 2005–06
- Direktør Anders Damgaard Nielsen, 2006

Assentoft Silofabrik

Den 9. april 1940 blev Danmark besat af tyske tropper, og det medførte store forandringer for landets befolkning. Der blev vareknaphed og rationering af dagligvarer, og danskernes bevægelsesfrihed blev stærkt reduceret. Benzin var forbeholdt ganske få befolkningsgrupper f.eks. læger og dyrlæger. Folk, hvis erhverv var betinget af, at de kunne køre i bil, måtte finde noget andet at bestille.

Og det var da også situationen for Bertel Bjerre Jensen i Assentoft ved Randers. Han havde i en halv snes år ernæret sig som repræsentant for sin bror, J.M. Jensen, Hørning Trævarefabrik, og solgt sommerhuse, hønsehuse og grisehuse over det ganske land. Nu var der ikke længere benzin til repræsentanter – der var heller ikke materialer til så ekstravagante ting som sommerhuse og hønsehuse.

Der skulle tænkes i nye baner for at tjene til livets ophold, og da Bertel havde været landmand i sine unge år – han var født på en gård, han havde været elev på Korinth Landbrugsskole og været fodermester på et fynsk mønsterbrug – kom hans viden på dette felt ham til nytte. Over radioen blev der daglig talt om udnyttelse af ressourcerne, og da der var foderværdier i roeblade, som landmændene som regel pløjede ned efter roehøsten, var her en mulighed: Roebladene kunne ensileres, og hertil skulle der bruges siloer.

»Men det var svært at komme i gang, frygtelig svært«, sagde Bjerre Jensen i et interview til Jyllands Postens Sven Hansen, den 12. marts 1953. Det var ikke svært at skaffe kunder i krigsårene, men det sværere var at skaffe materialer.

»Jeg havde jo ikke købt træ før 1939, så jeg havde ingen tildeling, men efterhånden mødte jeg alligevel så megen forståelse for sagen, at jeg kom i gang, og lad mig sige det med det samme – man har så ofte hørt om det modsatte – jeg er aldrig blevet mødt med andet end venlighed, når jeg stillede i Varedirektoratet eller på andre offentlige bevilgende kontorer.

Man måtte sno sig inden for det lovliges rammer, det var man jo tvunget til. F.eks. købte jeg et centralvarmeanlæg til en villa, der aldrig var blevet opført; jeg brugte derhjemme, hvad jeg selv fandt anvendelse for, og resten byttede jeg væk for 150 pakker tre-tommersøm. Det var en af de fineste forretninger, jeg nogen sinde har gjort, for hvordan skulle jeg være kommet i gang med siloer af træ uden søm? De 150 pakker rakte naturligvis ikke hele krigen igennem, men jeg kom da frem til 1946 med min lille virksomhed intakt«.

S I L O E R.

Saa langt mit Lager strækker til kan jeg levere Dem Siloer til meget favorable Priser.

Siloerne er samlet i 12 let haandterlige Flager!
Hver Flage er samlet paa tre Revler!
Flagerne samles med 12 Bolte og 24 praktiske Stikker!
Der anvendes kun galvaniserede Stm!
Opstillingen af Siloen varer ca. 5 Minutter!

O V E R S I L O E R.

2 m. i Diam. 3 Alen høj =	80,00. + 10,00.Kr. for Imprægnering.
3 m. - - - - -	= 100,00. + 12,00.- - - - -
4 m. - - - - -	= 130,00. + 15,00.- - - - -

U N D E R S I L O E R.

2 m i Diam. 2 Alen høj =	60,00. + 8,00.Kr. for Imprægnering.
3 m i - - - - -	= 70,00. + 9,00.Kr. - - - - -
4 m. - - - - -	= 100,00. + 12,00 Kr. - - - - -
	-o-o-o-o-o-

Prisen er netto kontant Sælgers Station.

-o-o-o-o-o-

Omgaaende Levering.

-o-o-o-o-o-

Tlf. 45. ASSENTOFT.

Med Højagtelse.
B. Bjerre Jensen.

Assentoft.
pr. Volk Mølle St.

E B L E M O S T.

Send Deres tomme Syreballoner til - " Assentoft Eblemosteri " - og faa dem fyldt med Most af Deres egne Ebler!

Jeg har med Held opbevaret Most paa Syreballoner sidste Vinter og tappet Mosten paa Flasker i den varme Sommertid!

Der gaar 2 kg Ebler til een Liter Most Pris 20 Øre i Ballon.

Der gaar 1½ - - - - - 1/1 Fl. - - - - - 20 Øre pr. Flaske.

Der gaar ¾ - - - - - 1/2 Fl. - - - - - 15 Øre - - - - -

Rene Flasker af enhver Art modtages.

De kan om det ønskes faa Most fra mit Lager naar De kommer med Deres Ebler og Flasker.

Med Højagtelse.
B. Bjerre Jensen.

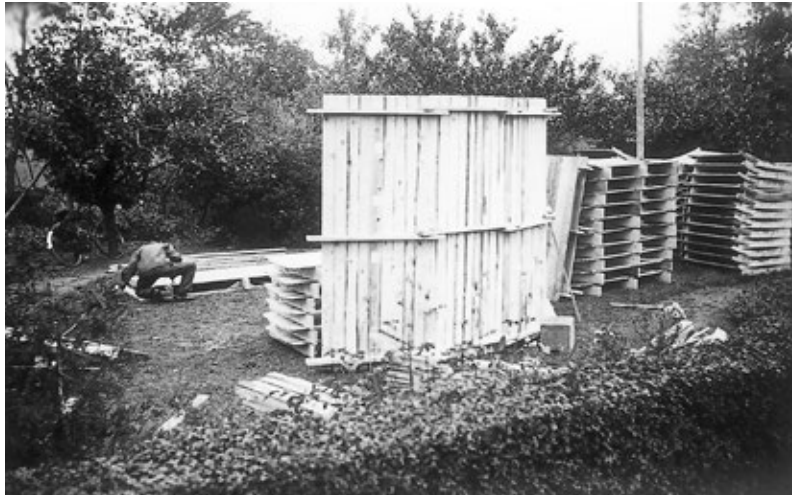

Fabrikens første brochure fra 1940, skrevet, tegnet og duplikeret af Bertel Bjerre Jensen.

1940

solgt ialt 72 Siloer til ialt	
Kroner 6847,00. (170,00.)	
Udgifter	
Tømrer Christensen. Gjesing	3175,90
Frødder og Krans- - - - -	993,52
Søm- - - - -	491,00
Karbolineum- - - - -	143,90
Frøgtudgifter- - - - -	156,00
Anker, Willy og Tage- - - - -	90,00
Bolte og Stikker- - - - -	105,56
Annoncer - - - - -	60,00
Tlf. og Postudgifter. - - - - -	95,00
Maskinarbejde i Rahders- - - - -	70,00
	<u>5380,88</u>
Beholdning.	
Søm -200,00. Karbolineum 60,00.	
en Tromle 20,00	

Det første regnskab over solgte siloer, 1940.

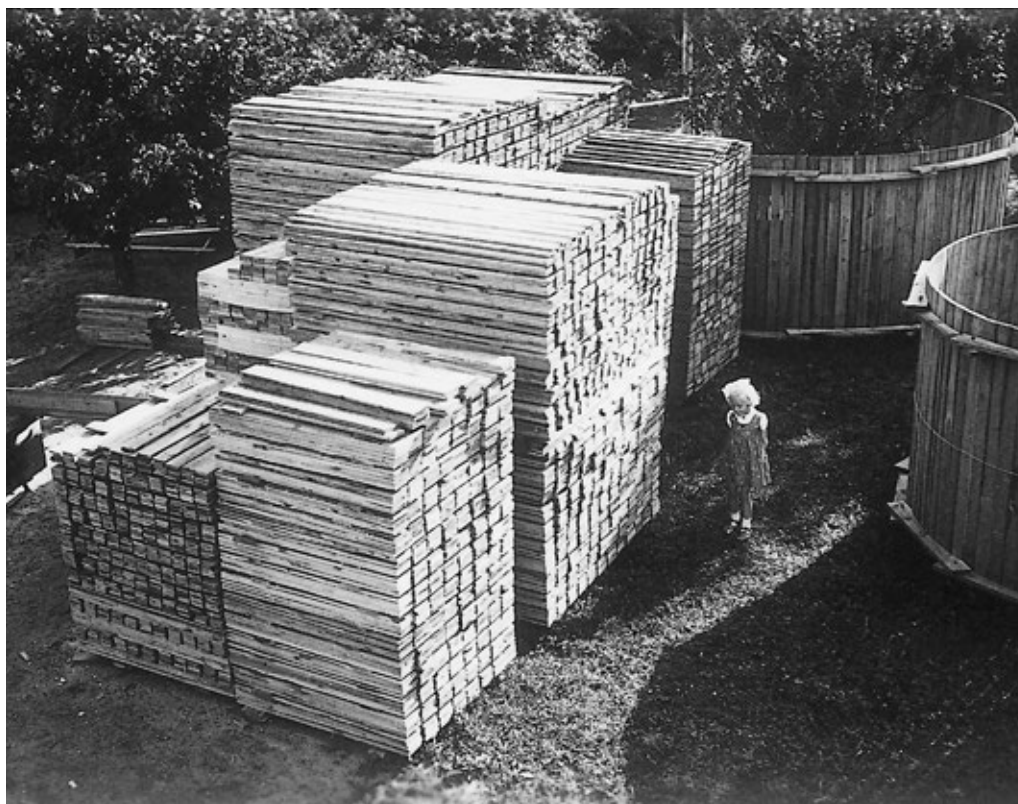
Silofabrikationen sommeren 1940 foregik på Bjerre Jensens græsplæne. På billedet sidder tømrer Anker Nielsen på hug og slår brædder på de tilskårne buer.

Senere samme år blev der fremstillet skabeloner på ben, så håndværkerne kunne stå op og samle siloflagerne, men fabrikationen foregik stadig udendørs.

Ud over silofabrikationen, som påbegyndtes i haven til Bjerre Jensens hus, indrettedes der mosteri i husets kælder. Bjerre Jensen satte sig ind i processen omkring mostfremstilling, og fru Clara Bjerre Jensen betjente de få beskedne maskiner, der var indkøbt. Folk indlevere flasker til egen most, og ofte var der rester af petroleum og lignende i flaskerne, som var vanskelige at få rene under de primitive forhold. Pasteuriseringen foregik i vaskehusets brændefyrede gruekedel. Det kan ikke undre, at nogle flasker most gærede ved længere tids opbevaring i kundernes kældre; enkelte flasker eksploderede sågar.

Efter et par års drift indstilledes mosteriet, og kræfterne blev lagt i silofabrikationen.

Bræddestabler på græsplænen, sommeren 1941. De færreste brædder var fuldkantede, næsten alle brædder havde rester af bark på kanterne.

Bertel Bjerre Jensen byggede den første fabriksbygning i 1942. Her får han en hjælpende hånd af datteren, Bodil.

Assentoft Silofabrik, 1942.

Savværket set fra vest, 1943.

Der bygges savsmuldssilo og varmeanlæg 1949–50.

SILOER 25% Statstilskud

solide, nøjagtige, imprægnerede. 2,3,4 og 5/m omgaaende Levering

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*Luzerne og Kløver staa kraftig og fyldig,
ensiler det rigtigt, det er De den skyldig.*

SILOER! 25% Statstilskud

*Ved De, at Sukkerroetop indeholder ca. dobbelt saa
meget Protein, som en Byggrøde.*

Ring efter en Silo, den afsendes straks.

ASSENTOFT SILOFABRIK!

v/ B. BJERRE JENSEN

VOLK MØLLE ST.

Tlf. ASSENTOFT 45

*Protein kan du inlet Steds købe min Far,
men køb dig en Silo og gem det, du har.*

SILOER 25% Statstilskud

nøjagtige, solide, imprægnerede. 2,3,4 og 5/m Oversiloer og
Undersiloer. Levering omgaaende efter forventet Frigivelse af
klausuleret Træ.

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*Slaa Dem ikke til Ro med en velbjerget Høst,
Ensilage om Vint'ren er Køernes Trøst.*

SILOER 25% Statstilskud

2,3,4 og 5/m runde Over- og Undersiloer til Roblade. Af lange
Siloer til kogte Kartoffler kan afsendes straks saa længe Materialer
kan skaffes.

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*For stor Grøntopfoder gør Proteinen for rigelig!
Ensiler, ensiler og fordel det mer ligeligt.*

SILOER 25% Statstilskud

solide, nøjagtige, imprægnerede. 2,3,4 og 5/m omgaaende Levering

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*Ensiler Lucernen og 1ste Slet Kløver,
saa har De den Protein, De behøver.*

**Husk nu at faa Toppen kørt hjem fra din Ager,
BJERRE JENSEN har Silo og Syre paa Lager.**

SILOER 25% Statstilskud

Impr. 2, 3, 4, og 5/m Under- og Oversiloer leveres
straks.

Ønsker De en Taarnsilo leverer vi forstærkede Mel-
lemstykker til nye og gamle Anlæg.

Assentoft Silofabrik v/B. BJERRE JENSEN

Volk Mølle St.

Tlf. Assentoft 45

*Ensiler Deres Kløver, Luzernen, Lupinen!
saa ved De, hvor De kan ta' Proteinen.*

SILOER 25 pCts Statstilskud

Nøjagtige, solide, imprægnerede. — Siloerne afsendes straks,
saalænge Materiale kan skaffes.

Assentoft Silofabrik v/ B. Bjerre Jensen,

Volk Mølle St. — Telefon Assentoft 45.

★ Ensilage er Vinterens Sundhedskonserves,
✱ men uden en Silo, den ofte fordærves..

SILOER 25% Statstilskud

solide, nøjagtige, imprægnerede. 2,3,4 og 5/m omgaaende Levering

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*Siloer hurtigt dit Arbejd betaler,
bestil den mens der endnu er Materialer.*

SILOER 25% Statstilskud

nøjagtige, solide, imprægnerede. 2,3,4 og 5/m Oversiloer og
Undersiloer. Levering færd i August.

ASSENTOFT SILOFABRIK v/B. Bjerre Jensen.

Tlf. Assentoft 45. Volk Mølle St.

*Indtil 1ste August har vi lakket for Porten,
men saa kan De igen faa en Silo af Serien.*

De første siloer til ensilering af roeblade blev fremstillet i sommeren 1940. To tømrersvende fra landsbyen – Anker Nielsen og Villy Kristensen – blev ansat, og snart var Bjerre Jensens have fyldt op med brædder og stakke af færdige siloflager. Der blev til at begynde med averteret i de lokale aviser, og med Bjerre Jensens sans for og lyst til rim kunne man snart læse annoncerne vist på forrige side.

Den 1. september 1940 blev den første ensilagesilo leveret; det var en oversilo af træ, 3 m i diameter og 2 m høj, og den kostede 100 kr.

Efterhånden blev siloerne solgt til hele landet. De blev transporteret med toget, og fabrikens nabo, gårdejer Alfred Kjær, transporterede de let håndterlige siloflager på hestevogn fra Assentoft de to kilometer til Volk Mølle station. De flotte, sorte oldenborger heste, »Musse« og »Lise«, trak læsset.

I 1942 blev der i haven bygget hus til en tømmer sav og en bånd sav, så færdige træstammer kunne købes og bearbejdes, og savskærer Nielsen blev ansat.

En ensilagesilo bestod af en undersilo, der blev gravet i jorden, en mellemsilo, der blev anbragt på undersiloen, når denne var fyldt, og øverst oversiloen, og man havde da en 5½ m høj tårnsilo. Ved denne silotype blev saften presset ud af ensilagen, så denne kunne blive til en fast proteinfyldt masse.

I 1946 blev der købt 4 tdr. land fra naboejendommen, og fabrikken blev udvidet væsentligt. Bjerre Jensen stod selv for konstruktionen af fabriksbygningerne og opførte bygningerne ved hjælp af fabrikkens mandskab. Kun el-installationerne krævede arbejdskraft udefra. Der blev købt flere træbearbejdningsmaskiner, og i 1949–50 byggede Bjerre Jensen varmeanlæg med tilhørende savsmuldssilo, hvortil savsmuld blev blæst gennem et rørsystem fra de enkelte maskiner. Den kombinerede villa og kontorbygning blev herefter opvarmet via »fjernvarme« fra fabrikken.

På en væg i fabrikken ved siden af uret hang et skilt: »Den der ikke har plan for sit arbejde, hugger sin tid i spåner«.

Det kunne se ud som en opfordring til mandskabet om at udnytte tiden godt, men kunne også være en påmindelse til Bjerre Jensen selv om at strukturere sin dag bedst muligt. For det var chefen selv, der tog sig af alt. Han solgte selv, skrev forretningsbreve, tilbud og fakturaer, købte materialer ind o.s.v. Fru Clara førte kassebogen.

Der krævedes meget af mandskabet, men det sociale blev heller ikke forsømt. Det kunne være en udflugt til sommerhuset, og der var altid en høstfest, når sæsonen var ovre. Aldrig forsøgte Bjerre Jensen at digte en sang til lejligheden.

Denne her er fra høstfesten den 17. oktober 1947

Mel.: »Så viden om jeg på havet for«

1. Så fik vi atter vor Høst i Hus,
vor høst i hus, vor Høst i Hus,
og derfor svinger vi højt vort Krus
og hilser glad på hverandre.
Én tager Tørnen med første Nap
og én ta'r fat, hvor den første slap,
men hvem det er, det er Hip som Hap,
når blot vi hjælper hverandre.
2. Vi tog til Skovs for at skære Træ,
i ny og næ, at skære Træ,
den værste Kuld jog os dog i Læ,
men Sneen gjorde det broget.
Men Spirekasser skul' sendes ud
og kolde Fingre og dryppet Tud
vi fik af Vinterens Tågeslud,
men kasserne kom med Toget.
3. Som Banebørster vi virket har
og hurtigt var vor Bane klar,
sin Kævla langsomt, men støt den ta'r
til Savens rytmiske Toner.
Men Spiger, Kramper og Søm har tit
os drillet, når vi var bedst i trit.
Så ønskede vi det hele Skidt
langt bort til glødende Zoner.
4. Og Bøg og Elm, Ask og Egestav
har stillet Krav til Arm og Sav,
men trænet hånd gi'r det rette Tag
og Stave myldre som Fluer.
Først skar vi bare en lille Klat,
det næste år tog vi bedre fat,
og alt i alt tror jeg næsten, at
de rækker herfra til Struer.
5. Dog, hvad var Året for vor Fabrik,
såfremt der ingen Silo gik,
men endnu har det ej slået Klik,
skønt meget visned i Tørken.
Men husk kun på, hvad der skrevet står
»Hver Roetop gemmes skal i år
og Ensilage er Manna, når
man står i Manglernes Ørken«.
6. Så tak for Året, der gik sin Gang,
der gik sin Gang, der gik sin Gang,
for hvert et Fløjt og hver munter Sang,
der Arbejdsdagen vil hylde.
Hvad Tiden gemmer, det ved vi ej,
må vi end vandre ad hver sin Vej,
så stol kun på, både du og jeg,
vor Plads i Dagen vil fylde.

B.B.J.

I vers 3 hentydes der til kædesaven, der som den første maskine bearbejdede træstammerne, før de gik videre til tømmersaven, afkortersaven og høvlen, og var der søm og kramper i stammerne, ødelagde det ofte savklingerne så de skulle slibes for at levere et pænt snit.

Vers 4 handler om opskæring af parketstave for *Hørning Parketfabrik*, den tidligere *Hørning Trævarefabrik*, arbejdskraften og maskinerne skulle jo udnyttes i lavsæsonen.

Der omtales også spirekasser, som anvendtes til forspiring af kartofler, for ved siden af siloerne var der en mindre produktion af de omtalte spirekasser, sneskærme o.l., hvortil ukurante brædder og spild fra silofabrikationen kunne bruges.

Fra en personaleudflugt til Bjerre Jensens sommerhus i begyndelsen af 1950'erne. Siddende i forreste række fra venstre: Søren Andersen, André Nielsen, Elis Christensen, Christen Bigum, Herluf Nielsen. 2. række: Clara Bjerre Jensen, Elna Andersen, Ragnhild Bigum. Bagerst: Johnsens kæreste, Edith Nielsen, Alma Nielsen, Erik Johnsen, Aksel Nielsen, Bertel Bjerre Jensen.

Til personalefesten ved 10-års jubilæet skrev Bjerre Jensen følgende sang til melodien
»Mandalay«:

Assentoft Silofabrik
1940–50

1. Vi har sluttet en sæson, og det er netop nummer ti!
Og i denne sang jeg vil fra disse år en skildring gi.
Solen sank en forårmorgen, just som den var stået op,
først man lammedes af sorgen, kraften veg fra sjæl og krop.
Tankefuld ved radioen
sad jeg da og hørte no'en
dag for dag forklare, hvordan man skuld' strække sin ration:
»Ensiler hver top, du har
og lav æblemost, min far!«
»Hør, min tøs, jeg tror vi lisså stille denne chance ta'r.«
2. Der var æblemost i spande og i tønder og i kar,
der kom æbler alle vegne fra, og overalt de var,
og det flød med skræl og træster, og det drev med vand og slam,
flaskeskår og sækkerester – ja, det var en hamper dram!
Men det skød med knald og fut,
og det sku' jeg ha' forbudt,
og så rejste jeg en tur på Teknologisk Institut,
men der var en trold deri
som jeg ej ku' gøre fri,
sidste rest blev brugt til bomben hist ved øen Bikini!!

3. Most-succesen var lidt blandet, »Silo« blev et eventyr,
spredtes over hele landet, sendt til alle landets byer.
Økser klang og træer segned, mænd og heste drev af sved,
der blev hamret, savet, tegnet - aldrig hvile, aldrig fred.
Tråd og søm blev skaffet frem,
men hvorfra og gennem hvem?
Jeg elskværdighed kun mødte, og jeg takker alle dem,
i kontor og i butik,
og hvorhen jeg ellers gik,
de hjalp alle til at lægge grunden til den ny fabrik.
4. Et er søkort at forstå! man siger med et gammelt ord,
noget ganske andet er at sætte kurs og passe ror,
Og er skuden ikkun lille, går vi bare indenskærs,
skæbnen kan et puds os spille, mange ting kan gå på tværs.
Men når vi i hjem og dont
hjælpes ad i godt og ondt,
når vi frem for alt os vogter for en snæver horisont,
får vi nok på noget kik,
som kan passe på en prik
og som fortsat holder hjulene i gang på vor fabrik

28/10 1949 B.B.J.

Assentoft Silofabrik

TELEFON 45 ASSENTOFT
POSTADR.: VOLK MØLLE

B. BJERRE-JENSEN

BANKREFERENCE:
HANDELSBANKEN
RANDERS

Siloproduktionen
1940 - 1950

ASSENTOFT, den

194

1940. 71 Stk.	1945. 168 Stk.	
1941. 222 "	1946. 197 "	
1942. 422 "	1947. 185 "	ialt 2693. Siloer.
1943. 224 "	1948. 415 "	
1944. 245 "	1949. 544 "	

	1948.		1949.		
	Over-silo	Under-silo	Over-silo	Under-silo	Mellem-silo
2/m	27	23	17	13	0
2½/m	12	10	29	20	1
3/m	141	63	175	150	7
4/m	77	31	51	43	9
5/m	11	9	8	11	5
6/m			1	2	2
	268	136	281	239	24
Kartoffel-siloer	11			0	
Støbeforme				1	

Statistik over siloproduktionen 1940–50.

Opstilling med gennemblæsningssilo, kornblæser, fylderør og cyklon.

Bjerre Jensen med spjældet, der lukker for luften i det perforerede ventiltrør.

Gennemblæsningssiloen

Hidtil havde landmændene kunnet få statstilskud til køb af siloer, men i 1951 bortfaldt tilskuddet til køb af træsiloer, mens det blev opretholdt for betonsiloer, og det var en alvorlig bet for Assentoft Silofabrik; produktionen faldt drastisk; igen skulle der tænkes nyt, hvis fabrikken skulle køre videre.

»Gennemblæsningssiloen« kom på banen, lanceret af Assentoft Silofabrik i 1951. En gennemblæsningssilo er en træsilo med et midtstillet, perforeret ventilationsrør, der for oven lukkes med en prop, som kan reguleres op og ned alt efter, hvor højt kornet står i siloen. En kornblæser blæser luft ind gennem et indblæsningsrør til ventilationskanalen, og på den måde kan man opbevare flere hundrede tdr. korn i en silo uden at skulle omrøre kornet, og uden at kornet brænder sammen og bliver ødelagt.

Gennemblæsningssiloen fremstilledes efter sammen princip som ensilagesiloen, d.v.s. i siloflager, der blev boltet sammen, og holdt sammen af galvaniserede stålspændebånd. Siloen blev en succes. Den blev fremstillet i størrelser fra 9,4 m³ til 75,4 m³ og kunne rumme fra 66 til 528 tdr. byg.

Gennem nogle år havde Bjerre Jensen haft smalfilm som hobby, og denne hobby udvidede han til at blive et redskab til markedsføring af siloerne. Filmfremviseren var herefter altid med og blev flittigt brugt, når Bjerre Jensen besøgte landmænd.

B. Bjerre Jensen parat til at vise film i »Biografen« i kælderen.

Værkfører Christen Bigum var maskinsnedker og havde fået sølvmedalje ved afgangsprøven. De fine model-siloer er et eksempel på Bigums evner og akkuratesse. Her ses Christen Bigum og Bertel Bjerre Jensen.

Bertel Bjerre Jensen foran fabrikken, forår 1954. I baggrunden bakser 2 medarbejdere med at få en kævle op til tømmersaven.

Der blev sendt bud fra landbrugsskoler, tolvmandsforeninger, landboforeninger, Round Table klubber o.s.v., og Bjerre Jensen viste sine småfilm aften efter aften. Det var ikke alene det rent faglige, man ønskede at høre noget om, men også filmen fra USA, hvor Bjerre Jensen i 1953 havde besøgt 19 stater.

I august 1953 rejste ham sammen med sin kone, Clara, og datter, Bodil, med m/s »Oslo-fjord« på en tre måneders tur til USA, dels for at besøge sine fem søskende, der var emigreret i 1920'erne, dels for at besøge amerikanske silofabrikker, farme og forsøgsstationer. Denne rejse bestyrkede Bjerre Jensen i, at gennemblæsningssiloen var velegnet til det danske landbrug og klima, den var økonomisk overkommelig for landmanden at anskaffe, og den kunne anbringes i langt de fleste landbrugsbygninger, uden at disse skulle bygges om.

I foråret 1954 blev Bertel Bjerre Jensen hædret med Dansk Arbejdes Initiativ-Diplom. Diplomet blev overrakt af formanden for Randers-afdelingen, direktør Daniel Hansen, som ved overrækkelsen bl.a. sagde:

»Diplomet er udstedt til Dem personlig og ikke til Firmaet Assentoft Silofabrik som sådan. Det sker, fordi vi netop ønsker at påskønne det personlige initiativ og den personlige ildhu, De har udvist i Deres virksomhed.

Ud fra Deres oprindelige erfaringer som praktisk landmand har De kastet Dem over et speciale, som har vist sig at have den største betydning for dansk landbrugs produktivitet. De har med dygtighed og fremsynethed konstrueret Deres siloer, og De har på en enestående og saglig måde udført et vigtigt oplysningsarbejde blandt landmændene på dette område. Deres mange

Direktør Daniel Hansen overrækker Dansk Arbejdes Initiativdiplom til Fabrikant Bertel Bjerre Jensen. I baggrunden Clara Bjerre Jensen. Foråret 1954.

og med flid høstede erfaringer fra Deres arbejde og nu sidst fra Deres studierejse til USA er alle i fuldt mål kommet danske landmænd til gode. Et sådant initiativ og en sådan virkelyst har vi gerne ønsket at anerkende«.

En beskeden eksport af gennemblæsningssiloer til Tyskland og England begyndte. Det foregik gennem *Kongskilde Maskinfabrik*, som leverede kornblæsere til Assentoft-siloerne, og som i forvejen havde en efter forholdene betydelig eksport til flere lande. Kornblæserne anvendtes ikke alene til transport til og fra siloerne, men også til gennemblæsning af kornet i siloen gennem det midtstillede ventilrør.

Bjerre Jensen drog på salgsturné i Tyskland sammen med *Kongskildes* eksportchef, Hr. Uldal. De to var dygtige sælgere, Bjerre Jensen medbragte sit store Siemens småfilmsapparat og fremviste sine silofilm for forsamlinger af tyske landmænd. Det gav bonus, salget til Tyskland steg.

I 1959, da eksporten efter datidens forhold var ret betydelig, besluttede *Kongskilde* sig for selv at producere siloer; det betød endnu en konkurrent på markedet, og hvad værre var: *Kongskilde* overtalte Assentoft Silofabriks værkfører og førstemand til at rejse til Sjælland og stå for siloproduktionen der.

Bjerre Jensens helbred havde på det tidspunkt skrantet et par år, og den sidste hændelse skulle der kræfter til at overvinde, og det havde han ikke. Den 20. januar 1960 døde Bertel Bjerre Jensen, 57 år gammel.

1960 – et nyt kapitel i Assentoft Silofabriks historie

Ud over en kontorassistent, der gennem de sidste par år to eftermiddage om ugen kom og ordnede bogføringen, havde Bjerre Jensen ingen kontorhjælp haft. Han ordnede selv al korrespondance, fakturering m.m. Det var »Junchers Reklamebureau«, Randers, der sørgede for annonceringen og brochurematerialet.

Datteren, Bodil Bjerre Jensen, tog i juni 1959 eksamen som tresproglig korrespondent fra Handelshøjskolen i Aarhus. Allerede mens hun studerede, tog hun til Assentoft et par weekends om måneden og ordnede bogføringen efter de principper, hun og hendes kæreste, Carl Damgaard Nielsen, som var HA-studerende på Handelshøjskolen, havde indført.

Som barn af huset, og som medhjælper på Ungskuet og de øvrige landsudstillinger, havde Bodil fået et vist kendskab til siloerne, og da Bjerre Jensen døde, besluttede Bodil Bjerre Jensen og Carl Damgaard Nielsen at føre fabrikken videre.

Mens Carl endnu manglede et halvt år på Handelshøjskolen, forlod Bodil sit job ved KFK i Aarhus, rejste til Assentoft og satte sit i chefstolen, 22 år gammel.

En reklamation

En god støtte og sparringpartner var Bodils fætter, Svend Jensen, der havde overtaget sin fars virksomhed, *Hørning Parketfabrik*.

I foråret 1960, kort efter Bjerre Jensens død, reklamerede *Kongskilde Maskinfabrik* over et gennemblæsningssiloanlæg, bestående af flere siloer, der var leveret til Tyskland. Det hævdedes, at der var for store sprækker mellem brædderne i siloerne, så kornet løb ud, og det ønskede man repareret. Det var en alvorlig sag for den lille silofabrik; det var langt hjemmefra, og det kunne blive ret bekosteligt. Der blev afholdt et møde i Kongskilde, hvor Svend Jensen og Bodil deltog. Forud for mødet havde Svend aflagt den tyske landmand et besøg og fundet ud af, at der i grunden ikke var noget i vejen, og da kongskildefolkene havde talt dunder længe nok, fortalte Svend om sit besøg. Ingen på *Kongskilde Maskinfabrik* havde ulejlighet sig sydpå for at se på reklamationen; de kunne ikke sige ham imod, der var ikke rigtig mere at holde møde om, og der blev taget afsked med de forbløffede værter. Reklamationssagen var afblæst, det samme måske den store virksomheds forsøg på at knuse den lille.

ASSENTOFT-siloer . Erfaring . ASSENTOFT-siloer . Service . ASSENTOFT-siloer

TIL SAMTLIGE GAARDEJERE!
*en kærnesund høst
 fortjener en...*

ASSENTOFT SILO

Assentoft har gennem 20 år været kendt på det danske marked, som navnet på kvalitetssiloer.

Assentoft siloen er fremstillet af 1. klasses nordsvenske lagrede og høvlede fyrretræsbrædder, og konstruktionen er resultatet af et nært samarbejde mellem landmanden, fabrikken og videnskabelige forsøg.

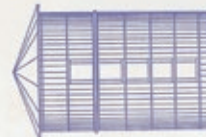
ASSENTOFT

Vælg en Assentoft silo
 - det er en silo, De blir
 tilfreds med.

ASSENTOFT-siloer . Billig drift . ASSENTOFT-siloer . Værdifuldt korn . ASSENTOFT-siloer . Kontrol . ASSENTOFT-siloer . Rentabilitet

ASSENTOFT-siloer . Spireevne . ASSENTOFT-siloer . Rationalisering . ASSENTOFT

Til
 frimærke

ASSENTOFT SILOFABRIK

Assentoft

Undertegnede ønsker uden købetvang tilsendt prislister og brochure over:

- ASSENTOFT trykimprægnerede træ-ensilagesiloer
- ASSENTOFT selvtemmende tørringssiloer
- ASSENTOFT tørreaggregater for elektricitet, gas og olie
- ASSENTOFT gennemblæsnings- og opbevaringssiloer
- Assentoft blæsere, kornelatorer, kornegle og transportører til bredt transport

NAME - ALBIONPAP. BUCCHINI

I efteråret 1960 sendte Bodil og Carl Damgaard Nielsen adresseløse forsendelser ud til samtlige gårdejere i udvalgte distrikter over hele landet.

ASSENTOFT

ASSENTOFT · TLF. ASSENTOFT 45 · GEO 92813

B. BJERRE JENSEN

SILOFABRIK

BANKREFERENCE: HANDELSBANKEN, RANDERS

Assentoft, den 1. juni 1961
DANMARK

Dyrtidstillæg: 2,20 pr. time - pristal 453.

Pristallet pr. 1/3 1961 er 454.

Timeløn:

=====

	Minimallen	A.S. Besyndelsesløn	A.S. løn eft. 6 mdr.
Mindesteløn	147	147	147
Komp. for nedsat arbejdstid	29	29	29
Forhøjelse af minimallen pr. 21/3-61	45	-	-
Forhøjelse af pers. løn pr. 21/3-61	-	30	30
Dyrtidstillæg	220	220	220
Personligt tillæg	-	80	110
Ialt:	441	506	536
	=====	=====	=====

Søgnehelligdagsbetaling: de første 3 måneder + 0,10 kr. pr. time, derefter kr. 30,- pr. dag

Overarbejdsbetaling:

=====

2 første timer hver dag + 40%	4,63	6,64	7,06	7,28
Øvrige timer + 100%	6,62	9,02	9,62	9,89

% af "personlig timeløn og ½ af dyrtidstillæg"

Lønstatistik fra 1961.

Kongskilde Maskinfabrik blev etableret i 1950'erne af to unge iværksættere, H. Tyndeskov og M. Petersen – en købmand og en tekniker, og produktprogrammet bestod da af kornsnegle, kornblæsere og harver. Det var ellers *Brdr. Taul*, der var først med kornblæsere, men også herfra »købte« *Kongskilde* en tekniker. Det samme var tilfældet med harverne, *Flemstofte Maskinfabrik* måtte se en af sine dygtige medarbejdere drage af sted til *Kongskilde* med en kuffertfuld tegninger over produktion af harver. Og Assentoft havde altså nu i 1959 lidt den samme tort.

På fabrikken i Assentoft var der fem mand, som skulle holdes i arbejde. Der skulle købes materialer ind til produktionen, og der skulle annonceres og skaffes kunder. Da sæsontravlheden satte ind med dyrskuer forskellige steder, engageredes studiekammerater og Carls brødre som medhjælpere og som sælgere. Da sæsonen var slut, blev Bodil og Carl gift den 17. september 1960.

Ud over den teoretiske uddannelse havde Carl Damgaard Nielsen også uddannet sig inden for slagteriadministration. Han skulle nu til at regne i tommer og fod i stedet for i kilo og ton.

Clara Bjerre Jensen boede stadig i halvdelen af huset, mens der var kontor i resten, og Clara serverede hver dag frokost for datter og svigersøn samt de øvrige »sommervikarer«, der færdedes i huset.

Da året var omme, var der omsat for en halv million kroner; året efter, i 1961, var omsætningen fordoblet til en million kroner.

Brædder blev stakket og lufttørret, inden de blev anvendt til fremstilling af siloflager. 1962.

Silofabrikkens første produkt, ensilagesiloerne, udvikledes yderligere midt i 1960'erne, hvilket medførte en betydelig omsætning. Landbrugets mekanisering havde taget fart. Der var nu mulighed for at anskaffe transportører til fyldning af høje siloer. Siloerne fremstilledes af trykimprægnerede høvlede og pløjede brædder, så de var lufttætte i siderne. Dimensionerne var 3, 4, 5 og 6 meter i diameter og op til 12 meter i højden.

I 1965 lykkedes det også at eksportere nogle få trykimprægnerede ensilagesiloer til Frankrig. Frits Andersen blev sat på opgaven at opstille den første silo samt at give instruktioner videre til de franske montører. Frits talte ikke fransk, og franskmændene talte ikke dansk, så Frits blev forsynet med små sedler med både dansk og fransk tekst. Helt uden problemer tog Frits med fly til Paris, hvortil han ankom midt om natten. Videre med taxi til det forudbestilte hotel, hvorfra han næste morgen blev hentet af to forretningsforbindelser, der sammen med ham fløj til Sydfrankrig i et lille privatfly. Siloerne blev stillet op, og tre mand blev instrueret, og det var ikke mangel på ekspertise i den retning, men snarere den dyre fragt, der var årsag til, at eksporten til Frankrig ikke blev det store hit.

Ud over det hidtidige varesortiment, ensilagesiloer og gennemblæsningssiloer, påbegyndtes en produktion af tørringssiloer beregnet til hurtig nedtørring af vådt korn. Siloerne var små enheder med selvtømmende keglebund, og med et rumindhold på ca. 6,5–14,5 m³. Det midtstillede ventilrør havde en diameter på 30 eller 45 cm til indblæsning af varm luft fra en lavtryksblæser. I fugtige høstår var der stor efterspørgsel efter disse tørringssiloer med tilhørende elektriske varmluftblæsere, som regel af fabrikatet Cimbria, men også gas- og oliefyrede aggregater kom med på salgsprogrammet.

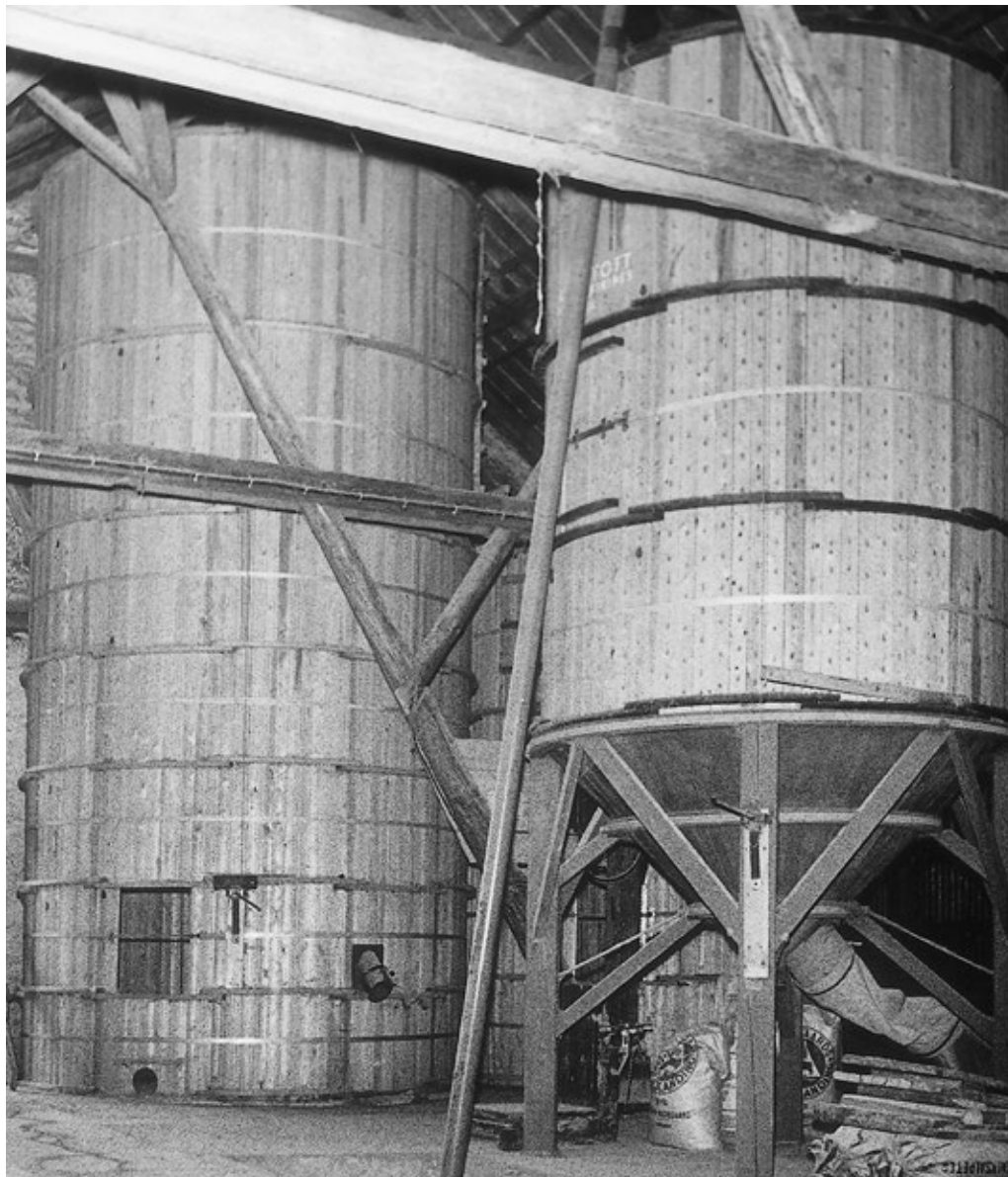
Da samarbejdet med *Kongskilde Maskinfabrik* sluttede i 1959, blev der taget kontakt til firmaet *Brdr. Taul* i Vejle, og Assentoft solgte nu *Tauls* kornblæsere i Danmark som tilbehør til gennemblæsningssiloerne, mens *Taul* solgte et mindre antal Assentoft-siloer i Tyskland.

Også *Brdr. Taul* slog sig på produktion af gennemblæsningssiloer, og midt i 1960'erne så Assentoft Silofabrik sig nødsaget til selv at producere kornblæsere. Disse blev fremstillet på *Arendts Maskinfabrik* i Randers efter tegninger fra Assentoft. Kornblæsere var nødvendige, dels for at betjene det danske marked, og dels for at kunne eksportere både siloer og blæsere.

Eksporten blev udbygget; gennemblæsningssiloen eksporteredes til flere lande, Tyskland, Holland, Frankrig, Svejts – selv til Sverige, hvor en stor del af træet til siloerne nu blev købt, da det skulle være træ af bedste kvalitet uden knaster. Fabrikens eget savværk til opskæring af dansk træ blev nedlagt.

*Carl Damgaard Nielsen
ved en tørringssilo med
skråtstillede huller. 1962.*

Et siloanlæg bestående af 1 tørringssilo og flere gennemblæsningssiloer 1962.

ASSENTOFT

SILOS EN BOIS TRAITE

Aucun entretien ni peinture — le plus bas prix de revient au m³ ensilé.

Les Silos ASSENTOFT sont construits en planches de pin provenant des régions arctiques. Ce bois a été imprégné sous pression et complètement saturé par un produit spécial mis au point en Suède. Ce produit ne dégage aucune

odeur et ne communique aucun goût à l'ensilage. Il protège efficacement le bois contre la pourriture et les insectes et lui assure une durée pratiquement illimitée.

Les Silos ASSENTOFT sont munis de portes amovibles qui servent au remplissage et au déchargement. Ils sont entourés de cercles métalliques qui leur permettent de résister aux plus fortes pressions.

Tous les produits peuvent être conservés dans le silo ASSENTOFT, les plus grossiers comme les pulpes et collets de betteraves, et les produits plus nobles comme les fourrages de prairie artificielle ou naturelle. Le Silo ASSENTOFT donne un ensilage de qualité, sans préfanage. Il s'accommode fort bien de l'emploi de la récolteuse de fourrage à fûeaux. On le recommandera particulièrement dans toutes les régions où l'ensilage préfané est difficile à réaliser (régions à climat froid, régions montagneuses ou maritimes).

Choisir un silo ASSENTOFT, c'est profiter d'une expérience de 35 ans.

Fransk brochure fra midten af 1960'erne.

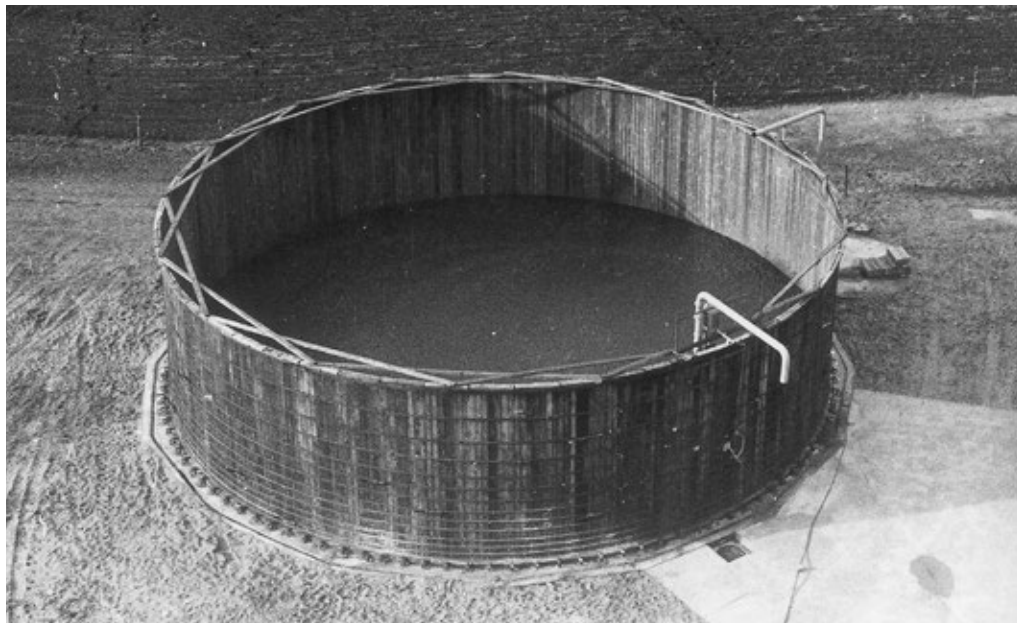
En tårnsilo til ensilage hejses på plads hos gdr. Ove Porse, Vivild, 1965.

Western Machinery & Equipment Co. Ltd.

Den største eksport gik imidlertid til England, hvor Assentoft havde fået aftale med en af de store importører af landbrugsmaskiner, nemlig *Western Machinery & Equipment Co. Ltd.*, som også havde afdelinger i Skotland og Irland. Dette firma havde importeret landbrugsmaskiner fra *Kongskilde Maskinfabrik*, indtil *Kongskilde* besluttede sig for at etablere egen afdeling i England til distribution af egne varer.

Siloer og kornblæsere til eksport skulle pakkes i tremmekasser i Assentoft, og varerne til England blev afsendt per skib fra Aarhus Havn.

Hvert år, den første uge i december, besøgte Carl Damgaard Nielsen Royal Smithfield Show, Earls Court i London, dengang en af de største landbrugsmaskinudstillinger i Europa. Her var der god mulighed for at få kontakt med branchefolk og for at studere nye maskiner og markedsudvikling. Gennem kontakten med det engelske marked fik Carl Damgaard

I slutningen af 1960'erne blev der fremstillet en del gyllesiloer af tjæreolie (creosot) imprægneret træ. Disse gyllesiloer var 4,2 meter høje og kunne leveres med en diameter på op til 16,33 meter, og der leveredes op til 4 store tanke til hver kunde.

Nielsen interesse for de store ensilagesiloer af glasemaljeret stålplade, idet han mente, der var et marked for disse i Danmark.

Simplex of Cambridge

Carl fik kontakt med to fabrikker, *Simplex of Cambridge Ltd.*, der producerede stålsiloer, og *Austin Hoy*, der producerede ensilageudtagere. I efteråret 1966 besøgte han de to fabrikker og fik aftale om eneforhandling for Danmark af begge produkter.

Da Assentoft i forvejen var kendt for siloer, accepterede *Simplex*, at stålsiloerne skulle markedsføres under navnet »ASSENTOFT«. Denne aftale viste sig senere at være utrolig nyttig, fordi *Simplex* i 1982 under en økonomisk krise med et meget højt renteniveau gik konkurs. Herefter startede Assentoft Silofabrik egen produktion af de gastætte siloer uden at skulle ændre navn på disse.

Sideløbende med import og salg af de engelske stålsiloer importeredes det nødvendige udstyr til fyldning og tømning af siloerne. Ensilagesiloerne fyldtes med store blæsere, forsynet med 50 HK elmotorer eller til traktortræk. Tømningen foregik med meget kraftige bundfræsere udviklet af firmaet *Austin Hoy*. Dette firma udviklede og fabrikerede også fræsere til de engelske kulminer.

Med mangelen på arbejdskraft ved landbruget, den tiltagende stordrift og det stigende behov for mekanisering var denne nye silotype en god håndsrækning til den moderne danske landmand, og den lufttætte opbevaring af afgrøden bevarede desuden de værdifulde næringsstoffer i foderet næsten 100%.

Ensilagesilo opstillet på Bygholm Landbrugsskole, 1969.

Gastætte ensilagesiloer

De første gastætte ASSENTOFT ensilagesiloer blev stillet op i 1967, og siden har de høje grønne siloer sat deres præg på det danske landskab og været symbolet på et velorganiseret og udviklet dansk landbrug.

Siloerne anvendtes næsten udelukkende til græsensilage. Græsset skulle skårlægges og fortørres på marken, og herefter skulle det samles op, finsnittedes og køres hjem i siloen. Hvis ikke græsset var kort nok, kunne der opstå problemer med udtagningen.

Det stod hurtigt klart, at de dansk fremstillede grønthøstere ikke snittede fint nok, og det var derfor nødvendigt at finde et alternativ, der kunne snitte kort og hurtigt.

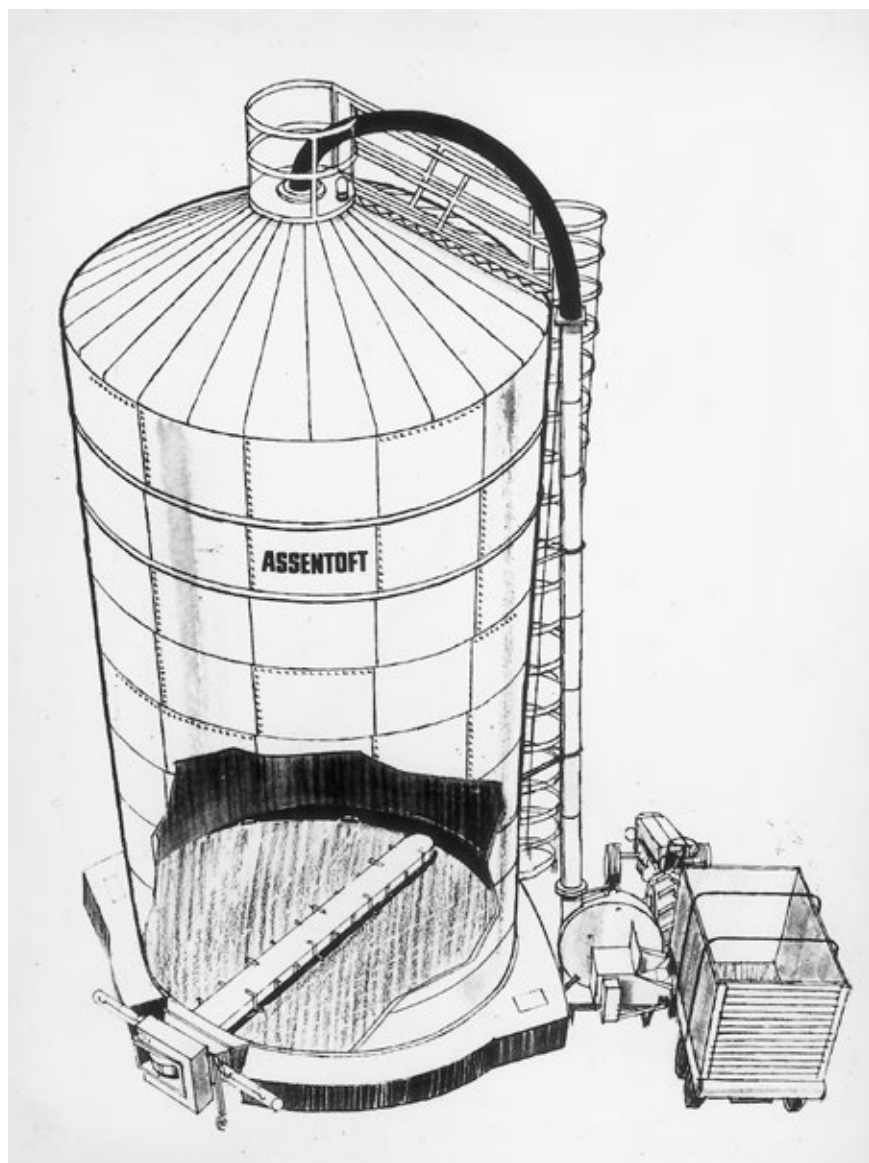
Man optog derfor import af grønthøstere fra USA, hvor den lufttætte ensileringsmetode var mere udviklet, og kom i kontakt med *Gehl Co*, West Bend, Wisconsin. Dette firma producerede mange forskellige landbrugsmaskiner.

Det var ensilageblæsere, grønthøstere og dele til specielle selvaflæssende transportvogne, som Assentoft Silofabrik var interesseret i; selve aflæsservognen fabrikerede silofabrikken selv efter Gehls tegninger.

De amerikanske maskiner var af en fremragende kvalitet, og da dollaren faldt og faldt, helt ned til under dkr. 5,-, blev importen en god forretning. Den strålende forretning med ensilagesiloerne standsede imidlertid brat i 1980, da renterne steg til over 20%. Også importen af de amerikanske maskiner minimeredes, fordi den amerikanske dollar i løbet af få år steg fra omkring dkr. 5,- til over dkr. 12,-.

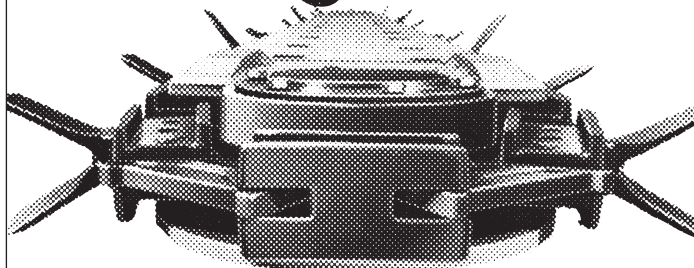
Der måtte bremses hurtigt op, omsætningen faldt fra dkr. 50 millioner i 1979 til dkr. 18 millioner i 1980, og dkr. 17 millioner i 1981. Se fig. side 88.

Her viste virksomhedens små faste omkostninger sig at være en kæmpe fordel. Det lykkedes at tilpasse udgifterne til den formindskede omsætning, således at der også var overskud på regnskabet i 1980. Tilpasningen er bemærkelsesværdig, fordi der allerede i efteråret 1979 var udarbejdet budgetter og påbegyndt indkøb til en omsætning på dkr. 100 millioner.

Ensilagesilo med fylderør, ensilageblæser samt aflæsservogn. Soklen er støbt, så fræserarmen kan gå i vifteform helt ud til siderne under siloen.

Assentoft Ensilagefræser

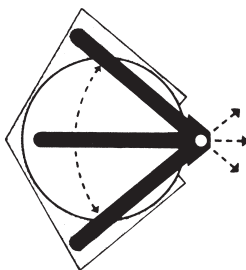
-en haj blandt småfisk!

Højere kapacitet, større driftssikkerhed og billigere vedligeholdelse med ASSENTOFT Ensilagefræser.

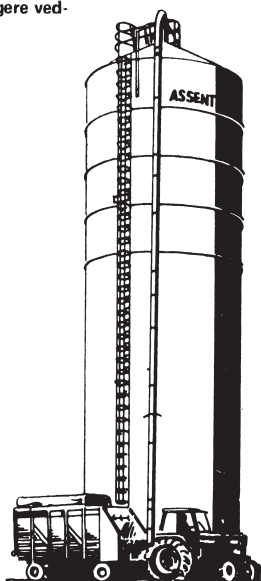
Mange års udvikling og praktisk erfaring med ensilageudtagning har frembragt denne maskine. Tænderne er super-hærdede og klarer selv de sejeste afgrøder. Selve fræserarmen består af 1,5 tons koncentreret energi og styrke.

Ensilerings er en god forretning. Spar energiforbrug til tørring, briketpresning og transport.

Ensilagesiloer leveres i diameter op til 8 m og i højder op til 25 m med top-ifyldning og bundudtagning.

Fræseren arbejder i vifteform fra side til side med drejepunkt udenfor selve siloen — derfor vil det altid være muligt at trække fræseren ud. Smøring og justering foretages udenfra uden at afmontere fræseren.

Ring til os og bestil en lønsomhedsberegning . . . og få samtidig en detaljeret brochure.

ASSENTOFT
ASSENTOFT SILO AS
8900 RANDERS · TELF. (06) 49 45 66

Silo til 2814 tdr. korn opstillet i 1969 hos gdr. Tage Særkjær, Ødum, Hadsten. Senere blev siloen forhøjet til at kunne rumme 4074 tdr. korn.

Gastætte kornsiloer

Forud for importen og salget af de første stålsiloer til ensilage inviterede Carl Damgaard Nielsen i samarbejde med *Simplex of Cambridge* en gruppe landmænd til England med besøg hos forskellige brugere af ensilagesiloerne. Ligeledes blev en gruppe landmænd inviteret til England i 1969 for at besøge gårde med gastætte siloer til korn.

To af disse landmænd var gdr. Tage Særkjær, Ødum og gdr. Knud Arendtoft, Kysing, og begge troede så meget på systemet, at de købte siloer til levering samme år.

Tage Særkjærs silo kunne rumme 2814 tdr. korn og Knud Arendtofts silo rummede 3640 tdr. korn. Siden er Tage Særkjærs silo blevet forhøjet, så den nu rummer 4074 tdr. korn. Da taget og de øverste ringe i siloen er de første, der boltes sammen, hvorefter de via svære donkrafte løftes op, så et nyt sæt siloplader kan boltes på, kan det lade sig gøre at forhøje en silo, og det har mange landmænd fået gjort efterfølgende.

I midten af 1970'erne, da energikrisen kradsede, blev der givet statstilskud til indkøb af gastætte siloer, hvilket medførte en betydelig stigning i salget. Ikke alene sparede landmanden udgifter til tørring af korn, men også til transportomkostninger til og fra foderstof-firmaernes tørrerier.

Silo til 1127 tdr. korn, opstillet i 1974 hos gdr. Kr. Eriksen, »Ejstrupgaard«, Løgstør.

Gastæt kornopbevaring

Straks efter at importen af stålsiloerne begyndte i 1967, skulle der udarbejdes brugsvejledninger, brochurer og andet salgsmateriale.

I England kaldte man siloerne »sealed stores«. Carl Damgaard Nielsen opfandt formuleringen »gastæt« – gastætte siloer, for at sikre, at landmændene virkelig forstod og gik ind for at holde siloerne tætte (lukke lugerne efter fyldning og tømning).

Processen ved gastæt kornopbevaring er meget enkel. Nyhøstet korn er en levende organisme, som ånder og omdanner ilten til kuldioxid (CO₂). I en lufttæt silo forbruger kornet den eksisterende ilt, hvorefter åndingen standser og kornet henligger i passiv tilstand. Den tilbageblivende CO₂ lægger sig som et tæppe over og i kornet, og da CO₂ er tungere end ilt, skubbes ilten opad, kornet konserveres, og yderligere forbrænding af kornet forhindres. Det indebærer samtidig den fordel, at skadedyr af enhver art ikke kan leve i kornmassen.

Jo fugtigere kornet er ved høst, jo hurtigere begynder omdannelsen af ilt, og det betyder, at landmanden kan høste tidligere og derved undgå spild af tørre kærner, der rasler af på marken. Der har dog også været eksempler på, at korn har været så fugtigt, at det var vanskeligt at håndtere både ved ifyldning og tømning. Den optimale vandprocent for nyhøstet korn, der fyldes i en gastæt silo, er 18–22%. Herved forløber fermenteringsprocessen bedst. Ved fermenteringen (omdannelsen) sker der samtidig en »formaltning« af kornet, og det giver dyrene større ædelyst.

Konservering af korn ved gastæt lagring er ikke nogen moderne foreteelse. Allerede i oldtiden vidste grækere og romere, at holdbarheden af fugtigt korn kunne forbedres ved lagring i tæt lukkede beholdere i kølige kælderrum eller ved nedgravning i jorden. Denne teknik har i øvrigt været udbredt og anvendt af korndyrkere over hele verden. Beholderne har antagelig ikke været særlig lufttætte, men dog så tætte, at de kunne forsinke og begrænse vækst af skimmelsvampe til et overfladisk lag. Den forebyggende virkning mod angreb af insekter og større skadedyr har sikkert været af større betydning.

I nyere tid, sidste halvdel af det nittende århundrede, blev teknikken anvendt i Frankrig til konservering af korn i større lagre – brødkorn til brug på kaserner og i fangeleje samt foderkorn til heste i Paris' omnibus kompagni. Herefter er der sket en gradvis udvikling af siloer til gastæt lagring af korn.

Gdr. Lars Jørgen Pedersen, »Lerbjerggård«, og fabrikant Carl Damgaard Nielsen, 1987.

Diverse produkter

I 1978 påbegyndte *Gehl-fabrikken* i USA en produktion af rundballepressere til halm og hø, og Assentoft Silofabrik fristedes også til at importere disse til det danske marked. Det blev imidlertid ikke nogen succes; der blev solgt ca. ti maskiner, og nogle måtte returneres. Produktet passede ikke ind i virksomhedens program, rentekrisen kom, og dollaren steg. Hertil kom, at seks af de ti leverede maskiner uheldigvis var af fabrikkens såkaldte nul-produktion, de havde en produktionsfejl, der bevirkede, at lejerne på båndrullerne brændte sammen.

Problemet var simpelt og enkelt, for det viste sig, at der manglede nogle små spændeski-ver ved lejernes holdere, og silofabrikkens montører måtte rejse rundt for at eftermontere disse.

Set i bagklogskabens klare lys skulle Assentoft Silofabrik have koncentreret sig om at sælge og levere endnu flere gastætte siloer, som der var stor efterspørgsel efter. På den anden side havde firmaet fordel af at præsentere nyheder til rationalisering af det danske landbrug.

Det samme kunne siges om introduktionen af en fuldfoderblandevogn, også et *Gehl* produkt, men fremstillet i Italien. Der blev solgt nogle enkelte stykker, men investeringskrisen i 1981 minimerede salgsmulighederne. Senere er disse fuldfoderblandevogne blevet meget anvendt i næsten alle store kvægbesætninger.

Midt i 1970'erne opstod der stor interesse for opbevaring af CCM, Corn Cob Mix, majs-kolber til svinefoder, og silofabrikken fik import af anlæg til CCM fra *Neuero* i Tyskland. *Neuero* ville imidlertid ikke nøjes med at eksportere fylde- og tømmesystemet, men ønskede, at Assentoft også skulle aftage de polyerutan-behandlede siloer, som firmaet fremstillede. Det ville man ikke, og Assentoft udviklede derfor sin egen CCM-topudtager til de glasemaljerede siloer og solgte nogle enkelte stykker. Tidernes ugunst (1980) med høj lånerente, 18–22%, og det faktum, at det danske klima ikke var varmt nok til datidens majs-kolber, satte en stopper for siloer og udstyr til CCM fra Assentoft.

Allerede sidst i 1970'erne opstod problemerne med gyllehåndtering, og Assentoft Silofabrik optog import af en fransk gylleseparator og fik den præsenteret som en stor nyhed på årets ungs-kue. Der blev solgt 7–8 anlæg. Det blev dog ikke denne opfindelse, der skulle revolutionere gyllehåndteringen, men den gav god omtale af ASSENTOFT, som værende først med det sidste.

Frøkasser

De store frøfirmaer som *DLG*, *Trifolium* m.fl. havde et stort behov for at holde de enkelte frøsorter helt adskilte fra hinanden, og i begyndelsen af 1970'erne investerede de i ret store frøkasser.

Assentoft Silofabrik, der endnu havde forskellige savværksmaskiner stående fra savværkstiden, kom på sporet af dette behov og optog produktion af disse frøkasser. Kasserne fremstilledes af trærammer med påklæbte masoniteplader med en kraftig bund, beregnet for transport og stabling med gaffeltrucks.

Der blev fremstillet op til 4000 stk. pr. sæson – vinter og forår – i 5–6 år, og kasserne blev solgt til en pris af ca. kr. 1.000,- pr. stk. Da produktionen foregik uden for silosæsonen, havde man nu to sæsoner pr. år. Det gav en meget effektiv udnyttelse af virksomhedens kapacitet.

Frøkasser stablet op i den nye hal. Juni 1975.

Den første stålsilo leveret fra Assentoft, blev opstillet hos ingeniør J. Stegmand, Kolind.

Frøkasserne udgjorde en virkelig serieproduktion, som der var stor udfordring i at effektivisere, og det var bl.a. for at klare oplagringen af de mange voluminøse frøkasser, at fabrikken i 1975 blev udvidet med en ca. 2000 m² hal.

Transporten af frøkasserne udgjorde en ikke uvæsentlig udgift, især hvis kasserne skulle til Sjælland. Carl Damgaard Nielsen fik derfor den idé at sende nogle af kasserne med ølbilerne fra Carlsberg og Tuborg, som kørte tomme tilbage til bryggerierne i hovedstaden.

Imidlertid steg fabrikkens salg af de store gastætte stålsiloer år for år op gennem 1970'erne, og koncentrationen rettede sig mod salg af disse og det dertil hørende udstyr, så produktionen af frøkasser gled ud. Sidst i 1970'erne solgtes de sidste savværksmaskiner til en vinduesfabrik i Drømmelstrup.

Montørerne

Fra starten i 1967 til midt i 1970'erne kom de gastætte siloer hjem fra England i samlesæt. Mr. Good fra *Simplex* kom med de første par anlæg og instruerede i korrekt opstilling. Den første silo blev opstillet hos Ingeniør J. Stegmand, Kolind, og brødrene Vesty og Frits Andersen samt Preben Korsgaard – og Carl Damgaard Nielsen fik de første instrukser.

Det er imidlertid montørformændende Villy Boje og Lindy Petersen og deres montørhold, der bedst huskes for denne væsentlige del af processen omkring en gastæt silo.

Mandag morgen kl. 7.00 præcis drog de to hold montører af sted, og ve den stakkels montør, der ikke var mødt til tiden, han måtte selv finde ud af at komme til byggepladsen i Struer, Sønderjylland, eller hvor siloen skulle opføres – Villy ventede ikke!

Var vejret godt, og under øvrige gunstige forhold, kunne en lille kornsilo rejses på en dag. De store ensilagesiloer krævede flere dage. Arbejdsdagen var som regel på mere end otte timer i højsæsonen. Montageholdene blev ude på byggepladserne hele ugen, det kunne ikke nytte at bruge tiden på landevejen, da opstillingssæsonen var kort, og landmændene pressede på for at få siloerne til høst. Montørerne fandt efterhånden deres yndlingskroer rundt omkring i landet, steder, hvor man lavede en solid kost og smurte gode madpakker.

Fundamenter

En silo skal være så tæt, at der ikke kan trænge luft ind, hverken mellem silopladerne, der boltes sammen eller ved fundamentsamlingerne, og fundamentet har derfor altid været ligeså væsentligt som alt det andet.

Da salget af gastætte kornsiloer tog fart, skulle de fleste købere selv sørge for at få fundamentet støbt efter silofabrikkens tegninger. Det medførte det problem, at kunderne naturligt nok mente, at hvis fundamentet var færdigt og klar til silomontage et par uger før høst, så var der rigelig tid for Assentoft til at levere og montere. Imidlertid kunne alle de solgte siloer ikke monteres på nogle få uger, hvorfor fundamenterne efterhånden blev solgt sammen med siloerne for at sikre rettidig levering og montage.

Langt den overvejende del af de fundamenter, som »Assentoft-siloerne« er blevet opført på, er blevet støbt af firmaet Erik Damgaard, Mellerup, og senere af hans søn, Lars Damgaard. Men også andre entreprenører støbte fundamenter.

Silosalget gik støt fremad, og da støbning og opstilling skulle foregå i forårs- og sommermånederne, kunne Villy Boje og Lindy Petersen samt deres mandskab ikke nå det hele. Fabrikken i Assentoft havde svært ved at skaffe flere dygtige montører til den forholdsvis korte sæson, og man kontaktede derfor entreprenørfirmaet *Jeff Etherington* fra England. Firmaet stillede siloer af forskellige fabrikater op i adskillige europæiske lande og var i stand til at afhjælpe spidsbelastningen med det antal montørhold, der var påkrævet.

Jeff Etheringtons montører var ofte fra New Zealand og Australien, unge dygtige mennesker, der var »på valsen« eller ude for at se andre steder af verden. Der var gerne en pige på hvert hold til at købe ind, lave mad samt føre regnskab.

Et af de mange montørhold, der blev rekrutteret i England. Holdet fik Birgitte Damgaard Nielsen som madmor.

Her får Birgitte besøg af sin mor.

Færdigmontagen, d.v.s. tilslutning af rør, diverse male-blandeanlæg, elevatorer etc., er altid blevet udført af Assentoft Silofabriks egne montører.

En silo solgt til ensilage, til korn eller til industri, er ikke en vare, der forlader fabrikken, og som man aldrig hører mere til. Siloen er, hvadenten den er glasemaljeret indvendig og udvendig eller varmgalvaniseret, faktisk uforgængelig. Udstyret derimod kan slides op og kræver service.

For ensilagesiloernes vedkommende var det bundudtagerne, ensilagefræserne, der kunne gå i stykker og kræve service, som regel fordi ensilagen ikke var snittet fint nok eller havde et passende vandindhold. Da dyrene skulle fodres hver dag, måtte silofabrikkens special-

*Hos gdr. Knud Thomsen, V. Bording, Silkeborg, blev den første silo opstillet i 1974.
I 1997 kom der yderligere 3 siloer til.*

uddannede montører rykke ud på alle tider af ugen og døgnet. Om det så var nytårsdag eller lørdag formiddag, landmanden ringede, måtte fræsermontørerne, bl.a. Kurt Jensen og Karsten Jensen, af sted.

Mange landmænd har i tidens løb valgt at ændre ensilagesiloen til en kornsilo, således at der i 2006 kun er ganske få ensilagesiloer tilbage af de oprindeligt opførte.

Kornsiloanlæggene er blevet stadig større og med mere avanceret udstyr til transport, formaling og blanding; på de store svinebrug styres arbejdsgangene af elektroniske styretavler. I 2006 er det know how omkring elektronik og styretavler, der kræver service fra fabrikken alle årets 365 dage, af og til kan funktionsproblemerne dog løses pr. telefon.

Min montørtid på Assentoft Silofabrik

Af Jens Aage Søndergaard

Jeg har været på Assentoft Silofabrik i tre sæsoner, somrene 1976, 1978 og 1979. Da jeg i 1976 var færdig med gymnasiet, kunne jeg se frem til en lang sommerferie, inden jeg den 1. september skulle begynde på universitetet. Der var som sådan ikke noget i vejen med en lang sommerferie, men det var også uden penge, og det var ikke så sjovt.

Nogle af mine gymnasiekammerater boede i Assentoft, og de havde flere gange sagt, at der var mulighed for at få sommerferiearbejde på Assentoft Silofabrik. Jeg ringede derfor til firmaet og fik en aftale; det gik nemt, efter en kort samtale havde jeg sommerferiearbejde som silomontør.

Jeg kan godt sige her, at jeg nok ikke var helt forberedt på, hvilket arbejde jeg havde sagt ja til. Jeg kom fra gymnasiet, og selv om jeg ikke hører til de klejne, så var jeg ikke i den bedste fysiske form.

Formanden på det sjak, jeg kom i, hed Kurt Jensen; han var udlært smed hos smeden i Assentoft. Sjakket havde allerede været i gang nogen tid, og jeg skulle finde min plads. At komme frem til den første silo var en oplevelse. Det skal her siges, at landmændene i 1976 i mange tilfælde selv havde støbt deres fundamenter, og det kunne mærkes. Vi mødte fundamenter, som var 125 cm høje i den ene side, og som var under jordhøjde i den anden.

Nu ved jeg ikke, hvor mange af læserne, som kender til opføringen af en gastæt stålsilo. Opføringen af en stålsilo starter med opsætning af donkrafte og trækstationen til dem. I midten er der en stolpe med en vinge på, og i toppen en plade til at montere den midterste del af taget på. Når det hele er stillet op, stilles den næstøverste ring op, den tætnes med kunstharpiks/silopasta, så løftes den øverste ring op, plade for plade, og alle boltene sættes i. Nu står der to mand inde i siloen, og så skal taget monteres. Nu er det op på brædderne, hvis ene ende hviler på vingen, og hvis anden ende hviler på en ring, som holder donkraftene på plads for oven.

Mit job i sjakket blev at stå på brædderne, tage imod tagelementerne og få dem sat fast i midterdelen, og derefter at få skubbet bolte ud, så manden på ydersiden kunne sætte møtrikker på. Sommeren 1976 var meget tør og varm, så det var overordentlig hedt at stå under de blanke tagplader, især til sidst, når der blev lukket helt til. En af de oplevelser, jeg husker fra

den sommer, var en landmand, som ville være venlig og give en kold øl til de to indespærrede, han stak hånden ind under kanten af siloen, rejste øllen op og åbnede den; jeg stod fire meter borte, men jeg kunne høre, hvorledes al kulsyren forlod øllen, og den var doven, inden jeg nåede over til den. Det var en trist øl.

Når vi så endelig kunne komme ud, så skulle alle boltene spændes. Det foregik med en elektrisk spænder, en boremaskine med en topnøgle. Den første jeg fik, var en stor Bosch. Da der var en risiko for, at boltene blev spændt for hårdt, så emaljen sprang af, skulle de første omgange spændes med en forsats, som reducerede kraften. Hele apparatet var ca. 80 cm langt og hårdt at bruge, især på taget, hvor den skulle vende ned af, og man stod på en stige. Det blev mit job i alle tre sæsoner at samle tag og spænde boltene. Ind imellem smurte jeg tætningsmasse på med en spartel, bar plader på plads til næste omgang, og endelig skulle det overskydende tætningsmasse fjernes.

Der var mange sjove oplevelser i alle årene. Ingen opgaver var helt ens, og vi blev også modtaget meget forskelligt hos landmændene. Engang da vi var i Sabro og stille en silo op, havde vi bedt landmanden om at bestille mad til os på den nærmeste kro, men det ville han ikke. Gået nærmere på klingen sagde han, at det var »LåsbySvendsen«, der ejede kroen, og det var ikke et sted at komme for ordentlige mennesker. Vi kom i stedet til at spise på Sabro Kro.

Ved Bramminge, hvor vi også skulle sætte en silo op, var der sket det, at vognmanden havde været der, før fundamentet var blevet støbt, og derfor var pallerne med siloen kommet til at stå langt fra fundamentet. Vi skulle derfor bære pladerne hen til fundamentet, og det var ikke let, for det var det rene sand at gå i. De første plader vejede omkring 25 kg, mener jeg, men de blev hurtigt tungere, og det blev derfor forsøgt, om vi kunne trække pallerne hen med en traktor. Traktoren gravede sig ned i sandet, og vi måtte have to traktorer for at flytte en palle, så det endte med, at vi bar pallerne hen til fundamentet, det var vel ca. 11 tons, 3-4 paller.

Overnatning var ofte et problem, det var jo sommer, og der var mange turister, så aftalen med firmaet var, at det første sted, der sagde ja, det tog vi uanset prisen. Det gav varierende oplevelser. Vores arbejdsdag gik i reglen fra 7.00 morgen til 22.00 aften, afbrudt af diverse pauser. Når vi havde spist aftensmad, tog vi 3-4 timer mere, hvilket betød, at vi ikke var helt rene, når vi ankom til hotellet, og derfor blev der nogen gange set skævt til os. På hotellet i Vrå fandt de et andet lokale til os, så vi ikke var til irritation for de øvrige gæster, og på Missionshotellet i Lemvig havde vi en spisesal for os selv; det skyldtes nu nok mere, at vi havde

Silo til 6300 tdr. korn opstillet i 1975 hos gdr. Gudmund Jørgensen, »Edelgave«, Måløv.

haft et uheld med dunken med rensvæske, så vi var nødt til at bruge dieselolie til at rense hænder med. Det giver sin helt egen lugt, måske mere maskulin vil nogen sige, men i en fyldt spisesal var det ikke populært. Det var også i Lemvig, vi ikke kunne genkende vore værelser, da vi kom tilbage om aftenen; som en konsekvens af vores omgang med dieselolie havde man skiftet møblerne ud på vore hotelværelser, så de fine møbler ikke skulle tage skade.

Det blev til mange siloer, det var næsten overvejende kornsiloer vi rejste, og det var næsten en hver dag.

Siloerne og kunsten

Dansklærerforeningen har udgivet en diasserie med teksthæfte: »Den kunstige natur« ved Axel Bolvig. Serien handler om menneskets forhold til naturen – set gennem kunstens landskabsbilleder fra de sidste 200 år. Hæftet gennemgår seriens 24 billeder og viser udviklingen både i naturopfattelsen og i kunsthistorien – fra naturromantik og landskabsidyl over bonderealisme og til moderne eksperimenter, miljøbevidsthed og brug af naturen i nostalgiske reklamer.

Et af billederne er malet af Poul Anker Bech: »Ved en kornmark«. Bolvig sammenligner billedet med andre landskabsmalerier og hæfter sig ved menneskets gennemregulerede landbrug og skriver:

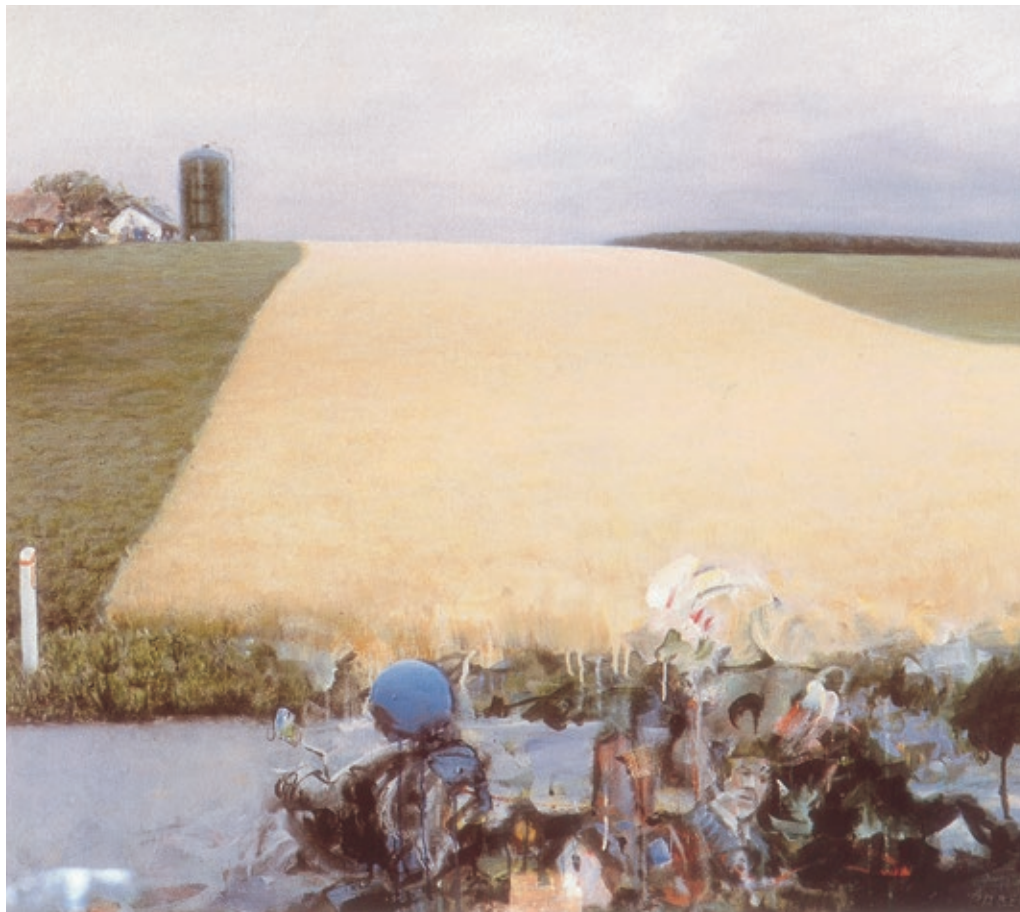
»Bech tager konsekvensen af det, som lurder skjult hos Engelund. Produktionens indgreb i naturen er farlig, og siden 1940'erne er miljøkatastrofernes antal og omfang vokset uhyggeligt.

Bondens land består stadig af store ens marker, frie for ukrudt. Siloer og ajlebeholdere er nødvendige markører i billedet. Ligesom guldaldertidens landskabsbilleder brugte landsbykirken til at fastholde den historiske tradition, således er det her siloens kæmpetårn, der fastholder vor tids produktionseffektivitet.

I Poul Anker Bech's »Ved en kornmark« har naturen tabt over for »kulturen«, over for de mange indgreb og overgreb, som finder sted. I billedet er der en forgrundsfigur eller flere. De er i fuld fart på vej videre forbi de sterile kæmpemæssige produktionsmarker. Konfrontationen mellem motoriseret fart og stille marker er kun tilsyneladende. Blyforueringen fra udstødningen blander sig med ukrudtsbekæmpelsesmidlerne. Der er kun »unatur« tilbage derude på landet«.

Gennem sin fortolkning af billedet giver Axel Bolvig udtryk for, at han foretrækker »de gode gamle dage«, hvor storken sad på bondens tag, og frøerne fandtes i rigelige mængder i de talrige vandhuller. Det var dengang, gårdene og landbrugsbygningerne var mindre og marker og markmaskiner tilsvarende små, før der blev drænet, og mens mange markskel bugtede sig rundt om de fredede kæmpehøje, og alting foregik i et mere sindigt tempo.

Mange er af samme mening som Axel Bolvig, men folk, som i dag skal have deres daglige udkomme af landbruget, har været nødt til at følge udviklingen og indrette sig på stordrift og erstatte menneskelig arbejdskraft med maskinkraft. Der kan naturligvis ikke advarsles nok mod skadelige sprøjtegifte, hvis virkning på kommende generationer, vi knap kender i dag; men Danmark er vel et af de lande i Europa, hvor der forskes og lovgives mest på dette område til gavn for menneskeheden.

Poul Anker Bech: Ved en kornmark, 1982. 76x92 cm. Privateje.

Og siloens kæmpetårn, der betegnes som symbol på produktionseffektivitet, går fint i spand med nutidens ønsker om at undgå farlige kemikalier og spare på energien.

Siloerne i naturen

Da siloerne groft set består af jernplader, der er boltet sammen, kan det lade sig gøre at skrue pladerne fra hinanden og flytte siloen til et andet sted, eksempelvis hvis en gård ophører med animalsk produktion. Mange gange undres man over, at det pejlemærke, vartegn, eller hvad man vil kalde det ret store tårn, der rager op i landskabet, ikke er der mere.

En silo på en gård anses af de fleste for at være et symbol på et veldrevet landbrug, og navnet »ASSENTOFT« har som regel været anbragt øverst på siloen, dersom kunden ønskede det. Det er imidlertid ikke alle, der var af den opfattelse, at siloer skulle være så høje, at de konkurrerede med landsbyernes kirketårne, og dommeren i Varde afgav engang en kendelse om, at der ikke måtte stå »ASSENTOFT« på siloerne, for der måtte ikke reklameres i naturen! De følgende år blev firmaets logo derfor ofte erstattet af navnet på gården.

Hos gdr. Jørgen Fruelund Schmidt, »Bondeseje«, Lime, blev den første silo leveret i 1997. Siden er silo-kapaciteten øget til ialt 11.750 tdr. byg.

Assentoft Silofabrik 1952. Der var kontor i huset i forgrunden.

Assentoft Silofabrik 1985.

April 1975. En ny lagerhal på 2106 m² skyder op.

Fra rejsegildet 1975. I forgrunden Anders Damgaard Nielsen, og stående bagved Lindy Pedersen.

Byggerier

Fra begyndelsen voksede fabrikken støt i omsætning og omfang. Der blev tilføjet flere m², efterhånden som produktionen og lageret krævede det. I 1975 opførtes en 2106 m² stor hal med plads til høje stabler af siloplader i forskellige diametre og tykkelser.

Natten mellem den fjerde og femte september 1984 brændte ca. halvdelen af fabrikkens areal; den ældste hal på ca. 400 m², hvor der i sin tid havde været savværk med langtømersav, og som i øvrigt var blevet renoveret i 1977–78, og to forholdsvis nybyggede haller á ca. 400 m². Disse to haller var sammenbyggede i forlængelse af den gamle hal.

Ilden var opstået ved elinstallationen midt i fabrikken og bredte sig hurtigt via de indbyggede savmuldskanaler, det tørre trægulv og trækonstruktionerne i taget. De nærmeste naboer vågnede ved lyden af de eksplosionsagtige knald fra de sprængte eternitplader.

Det var held i uheld, at branden indtraf i september, for silosæsonen var ovre, det meste af lageret var solgt, og der var endnu ikke købt nyt ind.

Det blev hurtigt besluttet at rydde murbrokkerne væk og bygge helt nyt uden hensyntagen til gamle vægge og fundamenter. Arkitekt Jan Smærup blev sat på opgaven, og det resulterede i en ny hal på 991 m² samt et nyt kontor på 244 m². Villaen på Storegade 55, hvor silofabrikkontoret havde været lige siden 1940, blev nu lejet ud til arkitekt Smærup for en lang årrække.

I 2003 udvidedes kontorarealet med 300 m² for at give plads til tegnerne og beregnerne i projektafdelingen.

5. september 1984 – efter nattens brand

Rykind på silo-fabrikken

ASSENTOFT — Assentoft Maskinfabrik ApS, der producerer de kendte Assentoft-siloer, var genstand for stort rykind i går, da indehaverne, Bodil og Carl Damgård Nielsen, markerede deres 25 års jubilæum som indehaver-par. Samtidig blev virksomhedens nye administrations- og pro-

duktionsfaciliteter indviet og vist frem for interesserede. Silofabrikken blev ramt af brand i september i fjor, hvorved bl. a. lagerhallerne blev ødelagt. Nu er der opført en ny lagerhal på 1000 kvm., ligesom der er bygget en ny kontor- og kantinebygning på 250 kvm. På billedet ses Bodil og Carl

Damgård Nielsen uden for virksomhedens nye lokaler under åbent hus-dagen i anledning af jubilæum og indvielse i går.

Fra Randers Amtstavis tirsdag den 5. november 1985.

Dronningborgtiden

Carl Damgaard Nielsen drev firmaet med en ekstrem flad organisation. Næsten alle medarbejdere refererede til Carl. Indkøb, salg produktionsplanlægning og montageplanlægning foretog Carl selv. Denne ledelsesmetode er uhyre effektiv, men selvfølgelig også sårbar. Det er velkendt, at indførelsen af mellemledere i en organisation også er en sårbar og vanskelig fase i en virksomheds liv.

Disse forhold førte til, at Carl efter 27 år med siloer næsten dag og nat fik behov for en forandring. Man kan ikke lede en virksomhed på nedsat tid, og derfor mente Carl, at det var bedst for virksomheden og dens dygtige medarbejdere, at virksomheden blev solgt.

Der overvejedes forskellige muligheder, og man blev opmærksom på, at *Dronningborg Maskinfabrik A/S* var ved at danne en koncern inden for landbrugsmaskinbranchen. *Dronningborg* havde tidligere købt *Lau Jørgensens Maskinfabrik A/S*, Allingåbro og senest *Mica Maskin Industri* på Fyn

Der blev rettet henvendelse til Dronningborg, og efter lange forhandlinger blev virksomheden solgt. Den 19. november 1987 skrev adm. direktør Peter Leschley, Dronningborg og Carl Damgaard Nielsen under på overdragelsespapirerne.

De ca. 20 ansatte på Assentoft Silofabrik fik ny leder, idet Tage Pedersen blev ansat som direktør. Tage Pedersen kom fra en stilling som salgsdirektør for *Taarup Maskinfabrik A/S*. Carl Damgaard Nielsen blev medlem af bestyrelsen. Firmaet fik også nyt navn, *Dania Assentoft A/S*.

Med købet af Assentoft Silofabrik kunne *Dronningborgs* korndivision tilbyde landbruget alle former for tørring, opbevaring og håndtering af kornafgrøder, samt nu også tanke til opbevaring af gylle.

Denne korndivision fik navnet *Dania Agritech*, og salgs- og serviceorganisationen, som hidtil havde haft hjemsted i Allingåbro, blev flyttet til Assentoft.

Den 1. maj 1989 afløses Tage Pedersen af Hans Sørensen som direktør for *Dania Assentoft A/S*. Hans Sørensen kom fra en stilling som salgschef for *Fæno Staldinventar*, en stilling han havde beklædt i ca. tre år. Hans Sørensen havde tidligere været ansat hos Assentoft Silofabrik som salgskonsulent i ca. otte år.

Dania Assentoft A/S fortsatte en positiv udvikling, og modsat de øvrige selskaber i *Dania Agritech* koncernen gav firmaet i Assentoft overskud. Dronningborg koncernen trådte

Hans J. Sørensen, adm. direktør i Dania Assentoft, udtaler til Landsbladet den 28. september 1990: »Vi vil i højere grad satse på totalløsninger, der omfatter forløbet fra kornet på marken, til det ender i fodertruget hos svinene. Den rationalisering og effektivisering, landbruget stræber efter, og som giver færre, men større enheder, passer til vore produkter. Totalløsningerne med siloer og male-blande-foderanlæg vil være en oplagt mulighed for landmændene«.

i betalingsstandsning og gik konkurs den 1. februar 1993, og efter halvandet års usikkerhed omkring silofabrikkens fremtid blev den pr. 1. september 1994 solgt til et nystiftet selskab, *Assentoft Holding A/S*.

»Fremtiden sikret«

Ovenstående stod der som overskrift i Randers Amtsavis den 31. august 1994. Direktør Hans Sørensen og *Assentoft Erhvervs ApS*, som ejedes af Carl Damgaard Nielsen, gik sammen om at købe firmaet med henholdsvis 10% og 90% af aktiekapitalen. Hans Sørensen fortsatte som direktør, mens Carl Damgaard Nielsen blev formand for bestyrelsen. Virksomheden og dermed arbejdspladserne var sikret.

Hans Sørensen udtalte i en pressemeddelelse:

»Selv om virksomheden har været i en positiv udvikling i de sidste 5 år, har usikkerheden omkring de fremtidige ejerforhold skabt en del både intern og ekstern turbulens. Det er derfor glædeligt, at vi med ejerforholdet på plads kan få stabilitet og sikkerhed for den fremtidige drift af virksomheden – til gavn for både medarbejdere, kunder og leverandører. Vi ville være sikre på, at virksomheden blev, hvor den er. Virksomheden har ansatte, der har været her i mange år, og vi vil blive ved med at gøre det, som vi er gode til«.

Gennem de seneste fem år havde Dania Assentoft A/S støt og roligt mere end fordoblet sin egenkapital til 10,2 millioner; imidlertid kom virksomheden ud af 1993 med et underskud på halvanden million kroner. I august 1994 beskæftigede firmaet ca. 40 medarbejdere.

Industrisiloer og teknologi

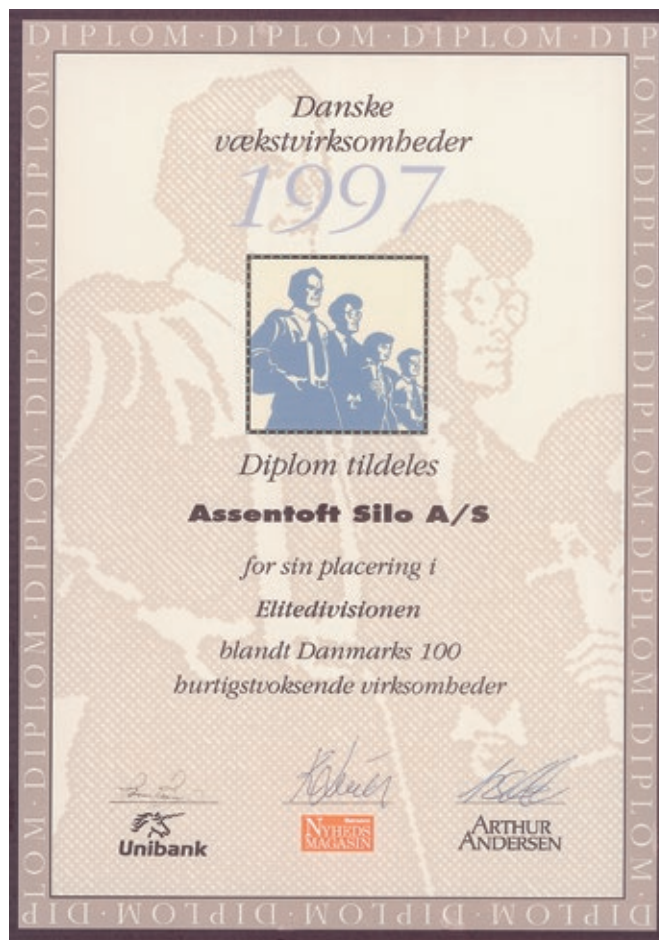
Allerede i midten af 1980'erne valgte Assentoft Silofabrik i forbindelse med en landbrugskrise at sadle om ved også at satse massivt på industrien som kundegruppe. Forespørgslerne havde altid været der, men firmaet havde ikke haft kapacitet til at bearbejde disse, og da salget til landbruget hidtil havde været tilfredsstillende, var det heller ikke så nødvendigt.

I begyndelsen af 1990'erne accelererede salget til industriformål, og der blev ansat personale, ingeniør og tegnere, til projektering af anlæggene og styring af byggeprojekterne. Ingeniør Peter Møller kom til firmaet i 1990, og man var ikke længere afhængig af, at alle tegninger og beregninger skulle udføres eksternt. De helt store industrianlæg blev dog stadig projekteret af civilingeniør Peter Bjerre eller Rambøll & Hannemann.

I 1992 indkøbtes tegneprogrammet Auto CAD version 12, og det blev opgraderet til version 14 i 1994. I 2000 indførtes Mecanical Desktop (3D), som muliggjorde, at man kunne projektere og tilbyde anlæg og betjene kunderne med disketter med tredimensionelle tegninger af siloanlæg tilpasset de enkelte kunders forhold.

Siloanlæg til fiskemel, leveret til fa. T. Skretting AS, Stokmarknes, Lofoten, 1994.

Gazellevirksomhed

I 1997 tildeltes Assentoft Silo A/S diplom for sin placering i elitedivisionen blandt Danmarks 100 hurtigstvoksende virksomheder, og direktør Hans Sørensen og formand Carl Damgaard Nielsen deltog i en højtidelighed i Århus, hvor de fik overrakt hædersbevisningen.

I 2002 blev tegneprogrammet opgraderet til INVENTOR (3D), og den tekniske stab bestod nu af to projektingeniører og tre tekniske assistenter.

Der er blevet bygget anlæg til cement, cementstøv, kalk, kridt, fiskemel, fiskeensilage, moler, kartoffelmel, drikkevand, kød og benmel, træflis, bagemel, flyveaske, slam/spildevand, div. industriaffald, rågips, stuccogips, proteinpulver, kvartssand, soja, risskaller, marmorsten, flydende fedt, plastgranulat samt rådne- og lagertanke til biogasanlæg.

I 2004 opførtes 8 stk. 35,50 m høje siloer med en diameter på 8,86 m til fiskefoder for firmaet P/F Havsbrün, Fugleffjord, Østerø, Færøerne. Der måtte først opføres et kajanlæg til siloerne at stå på.

Det største anlæg til dato blev i 2004 opført på Færøerne til fiskefoderproducenten Havsbrün. Før siloerne kunne opstilles, skulle der bygges et kajanlæg, som siloerne skulle opføres på, og det var civilingeniør Peter Bjerre, København, der beregnede både kajanlæg samt silofundamenter. Gennem årene har Peter Bjerre i øvrigt beregnet de fleste fundamenter til stålsiloerne. På Grønland er der bygget en 32 m høj silo til cement i Nuuk samt en vandtank i Scoresbysund.

Betoncentralens 32 meter høje silo kan rumme 1523 m³ cement. Opført i Nuuk, 1996.

I 1991 skete der det usædvanlige, at et Assentoft-siloanlæg dannede motiv på en pengeseddel. Motivet var et anlæg til majs, projekteret af Rambøll og Hannemann og opført i Uganda.

Omsætning i mio. kr

År	Samlet omsætning	Heraf eksport
1998	48,7	8,4
1999	54,2	17,0
2000	58,6	1,6
2001	71,9	0,8
2002	77,8	1,1
2003	102,3	31,2
2004	78,3	13,5
2005	95,8	24,7

Eksporten har været meget svingende gennem årene.

Markedsføring

Assentofts markedsføring startede i 1940'erne med små annoncer i dagspressen og landbrugets fagblade. Ordrene kom derefter pr. telefon, og siloerne afsendtes pr. bane-efterkrav. Udfordringerne i 1940'erne var at skaffe materialer – træ og søm.

Efterhånden som kornsiloerne udvikledes i 1950'erne, kom det til at dreje sig om større siloer og aggregater til fyldning, tømning, rensning, vejning og tørring. Derfor opstod der behov for råd og vejledning samt projektering af anlæggene.

Kunderne skulle nu besøges af en konsulent, som rådgav, projekterede og gennemførte en salgsaftale. Salgsmetoden var således direkte salg fra fabrikant til forbruger.

I 1960 fortsatte det direkte salg på trods af, at der fandtes et veludviklet forhandlernet, bestående af grossister og lokale forhandlere, oftest smede- og maskinforretninger. Nogle kunder ønskede levering via den lokale maskinhandler.

Flotte farvestrålende brochurer er i tidens løb blevet fremstillet og delt ud til kunderne. Her er eksempler fra 1950'erne, fra 1980'erne og den sidste nye.

Demonstration af Assentoft gastætte siloer til korn og ensilage

11. jan. Løkken
11. januar - ensilage
Gdr. N. Skovrider Eriksen, "Rykind" Vrensted 9480 Løkken

12. jan. Skals
12. januar - ensilage
Gdr. Jens Jensen, "Risgård", Låstrup, 8832 Skals.

13. jan. Rødkærsbro
13. januar - korn
Gdr. Sigv. Kuhr, "Elsborg Hedegård" 8840 Rødkærsbro

14. jan. Odder
14. januar - korn
Gdr. K.A. Arentoft "Kysinggård" Kysing, 8300 Odder

15. jan. Bramminge
15. januar - korn
Gdr. G. Andersen, Darum mk., 6740 Bramminge

16. jan. Ribe
16. januar - ensilage
Gdr. H.P. Worm "Østergård" Lundsmark, 6779 Hviding St. (Ribe)

I ugen 11.—16. januar afholder vi en række demonstrationer ned gennem Jylland - hvor og hvornår fremgår af kortet. Vi indbyder alle danske landmænd til at komme og se, hvordan de nye gastætte siloer fungerer i praksis - dels når de anvendes til græsensilering, dels til opbevaring af fugtigt korn. På samtlige gårde holdes der åbent hus på de respektive dage mellem kl. 10 og kl. 17, og indenfor dette tidsrum glæder vi os til at se Dem.

Med venlig hilsen
ASSENTOFT
Silofabrik
8965 Assentoft · Tlf. (06 - 41 15 99) 45

Fra begyndelsen af 1970'erne.

For silofabrikkens vedkommende var det lettere at betjene mange kunder, hvis lokale forhandlere kunne gennemføre projektering og salg. Man overvejede derfor at gennemføre salgsprocessen via maskinhandlere og fik aftale med nogle.

Det blev aldrig den store succes. Individuel rådgivning og projektering var nødvendig, og dertil krævedes besøg af en af silofabrikkens salgskonsulenter. Et andet aspekt ved salg gennem forhandlere var salgsprisen. Forhandlerne skulle naturligvis have en forhandlerrabat, og når fabrikken alligevel skulle sende konsulent ud, var der ikke økonomi til samtidig at afgive forhandlerrabat.

Efterhånden gled forhandlerspørgsmålet ud. Grossisterne forsvandt helt, og mange maskinhandlere opgav også at overleve i den hårde konkurrence. De større og større siloanlæg krævede særlig rådgivning og projektering, og silofabrikken vendte tilbage til rent direkte salg.

Silofabrikkens salgskonsulenter har aldrig forsøgt sig med egentlig canvassing – d.v.s. besøg hos kundeemner uden forudgående aftale. Interesserede kunder har altid vist interesse via henvendelser til fabrikkens medarbejdere pr. telefon eller på salgsmesser.

Fabrikken har altid annonceret kraftigt i fagblade og deltaget i landbrugsmaskinudstillinger. I 1950'erne og 1960'erne udstilledes siloerne på op til seks dyrskuer hver sommer, i Nakskov, København (Bellahøj), Odense, Ålborg, Hjørring og på det omvandrede ungskeue.

Når nyheder introduceredes, sørgede man for at få disse omtalt i fagbladene i form af artikler skrevet af bladenes journalister. Da de gastætte siloer til ensilage introduceredes i 1967 og de gastætte kornsiloer i 1969, afholdtes gårddemonstrationer for landmændene, og de blev talrigt besøgt.

Mange nyheder er i tidens løb introduceret på markedet:

- Et stort vådfodringsanlæg blev i 1971 leveret og installeret til to staldanlæg hos proprietær K. Arentoft i Odder.
- Gylleseparatoren »Safite« blev introduceret og solgt til omkring ti store svinefarme midt i 1970'erne.
- Rundballepresseren fra *Gehl* sidst i 1970'erne.
- Fuldfoderblandeovn fra *Gehl* – også sidst i 1970'erne.

Nyhederne gav megen god og positiv omtale af Assentoft Silofabrik og medførte yderligere salg af de store stålsiloer til ensilage og korn. Derfor var der ikke ressourcer nok til at føre nyhederne frem til succes, og andre tog over. Både vådfodring, gylleseparatorer, store halmpressere og fuldfoderblandeovne er i dag succeser på markedet.

**Der er god økonomi i gastæt korn-
opbevaring og eget maleblande anlæg**

Ring og aftal
tid til et uforbindende
konsulentbesøg

 assentoft silo

Tlf. 86 49 45 66 • Fax 86 49 48 63 • www.assentoftsilo.dk

Annonce fra Landbrugsavisen, januar 2006.

Udstillinger

Det begyndte så småt, udstillingerne på de forskellige landsdelsdyrskuer – »Fællesskuet« i Odense, »Bellahøj« i København, dyrskuet i Aalborg samt »Ungskuets«, det største og vigtigste af dem alle. Ungskuets blev afholdt på skift i forskellige jyske byer: Randers, Haderslev, Thisted og Herning, to år hvert sted. Efterhånden blev det stationært i Herning, i »byen, hvor trådene knyttes«, som borgmester Hansen yndede at sige i sine velkomsttaler, der rungede ud over hele dyrskuepladsen og som afløstes af iørefaldende musik vekslende med kvægkonsulenternes omtale og bedømmelser af de flotte dyr.

Skulle der udstilles på alle skuerne, var det hver weekend i træk fra medio juni og en måned frem. Det gav travlhed, for der var højsæson, og det var det samme personale, der stod på udstillingerne, som også stod for styringen derhjemme: Bjerre Jensen i 1950'erne og Carl Damgaard Nielsen fra 1960 og frem, selvfølgelig hjulpet af sælgerne og personalet fra fabrikken, der byggede standene op. Landsdelsskuerne fik efterhånden mindre betydning salgsmæssigt, og Ungskuets voksede til at have betydning for hele landet, og derfor blev de 4 dage i Herning i juni den eneste sommerudstilling, hvor siloerne blev vist, og hvor kontakten til kunderne blev etableret.

I slutningen af 1950'erne blev mejetærskerne med tank til løs korn og frø mere og mere udbredte. Det betød, at korn og frø ikke mere opbevarede i sække, men skulle transporteres i løs form til behandling og opbevaring.

Der opstod derfor behov for mekanik til transport, kornsnegle, kornblæsere, elevatorer samt muligheder for opbevaring af korn og frø i løs tilstand.

Landboforeningernes maskinkonsulenter, der fik masser af henvendelser om tørring og opbevaring af korn og frø, arrangerede derfor møder og foredrag samt særlige udstillinger af materiel til formålet. Disse udstillinger fandt sted som indendørs messer i vinterhalvåret.

Den første udstilling af den art hed netop »Korn og Frø«. Den var arrangeret af landbrugsmaskinkonsulent H.J. Petersen, også kendt som »Maskinpetersen«, De Samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift. Udstillingen foregik i januar måned i »Fyns Forum«, Odense, første gang i 1961. Kun en snes udstillere deltog.

Udstillingen i »Fyns Forum« fandt sted tre til fire år i træk, men så mente »Maskinpetersen«, at man godt kunne springe et år over og kun arrangere udstillingen hvert andet år. Det skulle H.J. Petersen aldrig have gjort, for det gav flere andre maskinkonsulenter

*Ungskuet 1986. Fra venstre
Poul Friis, Peter Damgaard
Nielsen og Anders Damgaard
Nielsen.*

og en enkelt privat udstillingsarrangør mulighed for at arrangere tilsvarende udstillinger rundt omkring i landet. Udstillingerne blev nu mere omfattende og kom til at dreje sig om indendørs mekanisering.

Fabrikanterne, ofte små nystartede virksomheder, følte sig pisket til at udstille både her og der og løb ud i alt for store omkostninger til deres markedsføring.

Derfor blev fabrikanterne enige om at starte en fabrikantforening, »Danske fabrikanter af intern Landbrugsmekanisering«. Denne forenings formål var at arrangere én, og kun én årlig indendørs udstilling. Medlemmerne måtte så forpligte hinanden til kun at deltage i foreningens udstilling i vinterhalvåret. Sommerens dyrskueudstillinger var ikke omfattet.

Den nystartede fabrikantforening, »Danske Fabrikanter af intern Landbrugsmekanisering« fik kontakt med Poul Petersen, Aarhus, som blev foreningens første messearrangør. Man fik aftale med »Herning Hallerne« og arrangerede vinterudstilling i hal E. Udstillingens navn blev »AGRIMA«, og den første fandt sted i 1965. Et enkelt år flyttedes AGRIMA til »Bella-centret« i København, dog uden succes, så man vendte tilbage til Herning.

Man må sige, at udstillingerne blev en succes, for de var starten på det, der nu er blevet til AGROMEK.

I starten blev den nye forening betragtet som en ubetydelig opkomling og undsagt af både landboforeningerne og de veletablerede foreninger af danske landbrugsmaskinproducenter, samt af importørforeningen af landbrugsmaskiner. Landboforeningerne mente ikke, der var behov for en konkurrent til deres sommerdyrskuer, og maskinkonsulenterne var vel gerne fortsat med deres lokale vinterudstillinger. End ikke landboforeningens blad, »Landsbladet«, omtalte udstillingerne.

I 1975 etableredes der imidlertid et samarbejde mellem landboforeningerne og fabrikantforeningerne om at arrangere en årlig vinterudstilling, »Agromek«, som nu finder sted hvert år i januar måned i Herning.

Familien Damgaard Nielsen samlet ved Ungskuet i 1986. Fra venstre: Bodil, Anders, Peter, Anne, Carl og Birgitte.

Agromek-udstillingen er blevet større for hvert år; den har altid været i pladsnød, og udstillingsorganisationen har derfor mange gange været med til at finansiere en ny udvidelse af udstillingshallerne, hvorfor den er blevet medejer af selskabet »Herning Messecenter«. I dag er Agromek den største indendørs landbrugsmaskinudstilling i Europa.

Det koster tid og penge at udstille; standene bliver flottere og flottere år for år, specielt designede med lys, blomster og gulvtæpper. Hos Assentoft Silofabrik var det store trækplaster i 1970'erne og 1980'erne billedfriserne. Carl Damgaard Nielsens datter, Anne, tog i sin sommerferie ud og fotograferede gårdene med de store gastætte siloanlæg, og de hundredevis af billeder blev vist på store friser, både på Ungskuet og på Agromek. Det var interessant for folk at finde egen gård eller måske nabogården, der havde købt siloanlæg.

Carl Damgaard Nielsen var i en årrække medlem af Agromeks bestyrelse. Direktør Hans Sørensen har ligeledes været medlem af bestyrelsen, og i årene 2004 og 2005 var Hans Sørensen formand for bestyrelsen.

Åbybro Maskinfabrik

Til mange af de komplette industrisiloanlæg, der var leveret allerede fra først i 1980'erne, hørte en keglebund af stål, og den var oftest leveret af Åbybro Maskinfabrik.

Åbybro Maskinfabrik A/S blev grundlagt i 1938 som en landsbysmedje i byen Gjør. Da industriudviklingen tog fart i 1950'erne, udviklede virksomheden et betonblande anlæg til den hurtigt voksende betonindustri. Samtidig startede man også produktionen af helsvejste stålsiloer til cement- og tilslagsmaterialer. Senere valgte man udelukkende at koncentrere sig om stålsiloer og ståltanke.

I starten af 1980'erne begyndte private og offentlige virksomheder at investere i miljøforbedringer, f.eks. rensningsanlæg, røgrensning, lokale kraftvarmeværker og biogasanlæg. Dette gav et væsentligt større kundepotentiale, der efterspurgte stålsiloer og ståltanke.

Gennem de seneste 20 år har Åbybro Maskinfabrik A/S leveret stålsiloer og -tanke til mange forskellige opbevaringsbehov, f.eks. akkumuleringsstanke til kraftvarmeanlæg, slamtanke til rensnings- og forbrændingsanlæg, reaktortanke til biogasanlæg, siloer til opbevaring af cement, kalk, sand, grus, asfalt, filterstøv, flyveaske, kød- og benmel, kunstgødning m.m.

I slutningen af 1990'erne var Åbybro Maskinfabrik nødlidende, og da Silofabrikkens bestyrelse mente, at der kunne opnås en lønsom drift i Åbybro sammen med Silofabrikken i Assentoft, opnåedes enighed om at købe virksomheden.

Begrundelsen var, at den passede ind i Assentofts koncept; man kunne sikre sig leverancerne til tiden og til den rigtige pris, og administrationsomkostningerne kunne minimeres ved at lede fabrikken fra Assentoft. Desuden havde Åbybro Maskinfabrik en lille fast kundekreds. Den 17. september 1999 blev købet af Åbybro Maskinfabrik en realitet.

Man købte aktiverne ud af det gamle selskab og startede et nyt selskab, »Åbybro Maskinfabrik af 1999 A/S«. Fabrikken sad i lejede lokaler, som senere blev tilkøbt i år 2000; adressen er Limfjordsgade 61, Gjør.

Der er 2292 m² bygninger inklusive en beboelse på 131 m² og en stor industrimalehal med sandblæsning. Grundens areal er 6676 m².

Der var i 1999 elleve smede, fire lærlinge, en kontordame, en ingeniør og en direktør i virksomheden. Efter Assentofts overtagelse fortsatte smedene og lærlingene fabrikkens sædvanlige drift med ingeniør Keith Heslegrave som fabrikschef.

Åbybro Maskinfabrik, 2006.

I 2000 købtes også fabrikkens nabo, Limfjordsgade 59. Det er en nedlagt gård med lejligheder indrettet i udbygningerne. Der var nemlig et stort behov for, at fabrikken kunne disponere over en del af gårdens udenomsareal til parkering og tilkørsel for nutidens store transportbiler, samt til oplagring af færdige komponenter.

Medarbejdere i Åbybro januar 2006

John Niss	Smed	ansat 1980
Jens Anders Sørensen	Smed	ansat 1985
Anders Nielsen	Smed	ansat 1987
Ole Lilleballe Nielsen	Smed	ansat 1988
Rene Jensen	Smed	ansat 1988
Allan Christensen	Smed	ansat 1989
Rene Højgaard Jensen	Smed	ansat 1989
Michael L. Kristensen	Smed	ansat 1996
Dennis Folmar Nielsen	Smed	ansat 2001
John Lindtoft	Smed	ansat 2002
Robert Nielsen	Smed	ansat 2001
Tommy Larsen	Smed	ansat 2003
Martin Christensen	Lærling	4 år
Kristian Jensen	Lærling	2 år
Martin P. Pedersen	Lærling	1 år
Keith Heslegrave	Fabrikschef	ansat 1980

Familieråd

Søndag, den 16. oktober 2005 var der familieråd i Damgaard Nielsen-familien. Carl og Bodil samlede børnene, Anne, Peter, Birgitte og Anders til en drøftelse om Silofabrikkens fremtid. Det foregik hos Anne og Per Asmussen i Højbjerg, og svigersønnen, Per, var ordstyrer.

Sagen var den, at Assentoft Silo A/S i regnskabsåret 2004 havde haft et underskud på kr. 5,2 millioner af en omsætning på kr. 78.355 millioner, og i regnskabsåret 2005 så det ud til, at underskuddet nærmede sig 4 millioner af en omsætning på kr. 96.300 millioner.

Hvad skulle der ske med Silofabrikken – skulle den lukkes – skulle den sælges – eller skulle fabrikken have ny ledelse?

Per Asmussen havde ca. en måned tidligere været på besøg på Assentoft Silo og havde efter interview af direktør Hans Sørensen den vurdering, at der var et marked for firmaets hovedprodukt, gastætte siloer til landbruget, men at kapacitetsomkostningerne var for høje – og hvorfor så lukke firmaet og dermed lade mange arbejdspladser gå tabt?

I tilfælde af salg kunne firmaet med så dårlige regnskabstal ikke indbringe noget særligt – så hvorfor forære det væk?

På mødet spørger Per sin kone, sine svogre og sin svigerinde om, hvad de tror, de laver om 10 år.

Anne mener, hun stadig er jordemoder ved *Skejby sygehus*.

Peter, som er cand. merc., og som i 6 år har været ansat hos *KPMG* i København som virksomhedskonsulent med økonomistyring som speciale, og som tidligere har arbejdet ved *Pindstrup Mosebrug* og *Oticon*, er ikke uinteressert i en spændende alternativ beskæftigelse.

Birgitte, som er cand.scient.pol. fra 2003, har i 1½ år arbejdet hos det københavnske firma, *Epinion*, et job, som hun er glad for.

Anders afsluttede i 1994 økonomistudiet ved Aarhus Universitet som bachelor i økonomi og blev på dette tidspunkt direktør og medejer af rejsebureauet *ScanSki* i Randers. Side-løbende med studierne havde Anders været skiguide på *ScanSki's* destinationer i de franske Alper og arbejdet på kontoret i Randers. I de seneste 10 år havde han bl.a. haft ansvar for destinationerne i Alperne. Stillet over for Pers spørgsmål kunne Anders godt være interesseret i nye udfordringer.

Pers næste spørgsmål: »Kunne nogen af jer tænke sig at stå i spidsen for Assentoft Silo-fabrik A/S?« Her skal det nævnes, at Per – på grund af familierelationerne – på forhånd

Peter og Anders Damgaard Nielsen, december 2005.

havde udelukket både at købe virksomheden og at blive direktør for den, men han ville gerne hjælpe i en overgangsperiode, hvis nogen af familien gik ind i den.

Per havde netop afsluttet jobbet som direktør for det franskejede firma, Alstom Power Flow Systems, verdens største producent af fjernvarmerør, og solgt virksomheden til Løgstør Rør. Der var tidligere røde tal på bundlinien, men efter en »turn around« gav firmaet nu overskud. Det var fjerde gang, Per Asmussen havde foretaget en »turn around« for et firma.

Som »børn« af Silofabrikken havde alle fire et hjerte, der bankede for fabrikken. Mens Anne valgte at sige nej til Pers spørgsmål, sagde Peter, Birgitte og Anders »måske«. Efter grundige overvejelser valgte Birgitte at sige fra.

Der blev drøftet intenst og snakket meget, både i storfamilien og i Peters og Anders' familier. Med sin familie forankret i København kunne Peter ikke se sig selv som daglig leder af virksomheden over længere tid, men han ville gerne være med og bidrage med sit speciale.

Bosiddende i Aarhus havde Anders ikke problemer med afstanden til Assentoft, snarere med, om han som nybagt far kunne få familielivet til at hænge sammen, og han kunne ikke uden videre forlade *ScanSki*, hvor skisæsonen stod for døren.

I weekenden 20/21. november var beslutningerne taget. Anders skulle være administrerende direktør for Assentoft Silo A/S fra 1. maj 2006. Indtil da skulle Peter være administrerende direktør, og det skulle kunne lade sig gøre med velvilje fra *KPMG* og med gode fly- og togforbindelser, og med sin kones støtte.

Det blev også bestemt, at Peter og Anders skulle købe virksomheden, og at Anders skulle have aktiemajoritet.

På bestyrelsesmødet den 25. november 2005 blev det aftalt, at Hans Sørensen fratrådte som direktør og medejer af Assentoft Silo A/S, og at Hans Sørensen solgte sin aktiepost til Carl Damgaard Nielsen.

Det aftaltes endvidere på bestyrelsesmødet og den efterfølgende generalforsamling, at hele bestyrelsen bestående af Carl Damgaard Nielsen, Bodil Bjerre Nielsen, Jørgen Skjøl og direktør Hans Sørensen skulle gå af pr. 1. december 2005. Som ny bestyrelse valgtes Per Asmussen, formand, Peter Damgaard Nielsen, adm. direktør og Anders Damgaard Nielsen.

Mandag den 28. november 2005 samledes fabrikkens medarbejdere til en orientering, og Carl, Per, Anders og Peter fortalte her om baggrunden for beslutningerne og troen på fremtiden.

Et arbejdsliv på Assentoft Silo...

af Birte Andersen

Et gammelt familiefirma skal foreviges i en bog... Det giver anledning til mange tanker hos mig, da jeg har arbejdet i firmaet siden 1978. Kom frisk fra Handelshøjskolen med en korrespondenteksamen at byde på. Startede som afløser for sekretæren, som skulle på barsel og derefter flytte til en anden by. Firmaet holdt til i den gamle villa oppe ved Storegade – meget specielt at være til ansættelsessamtale i et kontor, der bar tydeligt præg af at have været en stue førhen! – bl.a. var en af arbejdsopgaverne også at vande en stor opmuret blomsterkumme foran et stort blyrudeparti!

Jeg fik præsenteret min første selvstændige arbejdsopgave: En ordentlig omgang reklamerapporter til et engelsk firma, der havde leveret nogle varer, der viste sig defekte efter brug. Jeg var temmelig bange for, at mine dage i firmaet ville blive hurtigt talte! – jeg fattede ikke en meter af, hvad jeg sad og skrev! ...men det var åbenbart ikke helt forkert, for jeg har nu været sekretær i Assentoft Silo i 28 år!

Jeg fik 10 år under Carl Damgaard Nielsens ledelse. Mange af opgaverne blev overgivet via diktafon. Mens vi var oppe på det gamle Storegade-kontor, kunne jeg sidde med propperne i ørerne, skrive på den elektriske skrivemaskine, samtidig med at jeg kunne følge årets gang fra 1. parket med udsigten til den dejlige, gamle have – med bl.a. et flot gammelt japansk kirsebærtræ!

Vi flyttede ned i den nuværende kontorbygning i 1985 – og mistede den gode udsigt til haven, men det var trods alt godt at komme væk fra Storegades larm, og selvfølgelig rart med nyt, moderne møblement og masser af plads!

Det var også tidspunktet, hvor vi for første gang stiftede bekendtskab med en PC'er i firmasammenhæng: Carl Damgaards søn, Peter (som i dag er vores adm. direktør!) introducerede os for en primitiv hjemme PC, hvorpå vort lagerkartotek skulle lægges ind – Peter var meget entusiastisk og fik de skeptiske »lokket« ind i EDB-alderens lyksaligheder! En anden ikke ubetydelig sidegevinst ved den nye kontorbygning var, at vi »kontornussere« kom tættere på medarbejderne på fabrikken, så vi i højere grad kunne få en god snak ind imellem og blive et helstøbt firma – med større respekt og indsigt i, hvad kollegerne i de forskellige funktioner egentlig gik og lavede!

Sekretær Birte Andersen, november 1985.

Firmaet blev solgt til Dania Holding i 1988 – hvorefter en turbulent tid fulgte. Jeg kan vist roligt sige, at det var en lidt for »spændende« tid for os alle – specielt de medarbejdere, der havde været i firmaet i mange år, så målløst til, hvordan mekanismerne i en stor koncern virkede – og vi var ærlig talt noget skeptiske omkring udbyttet af de mange – ikke altid så gennemtænkte – omvæltninger og nye tiltag!

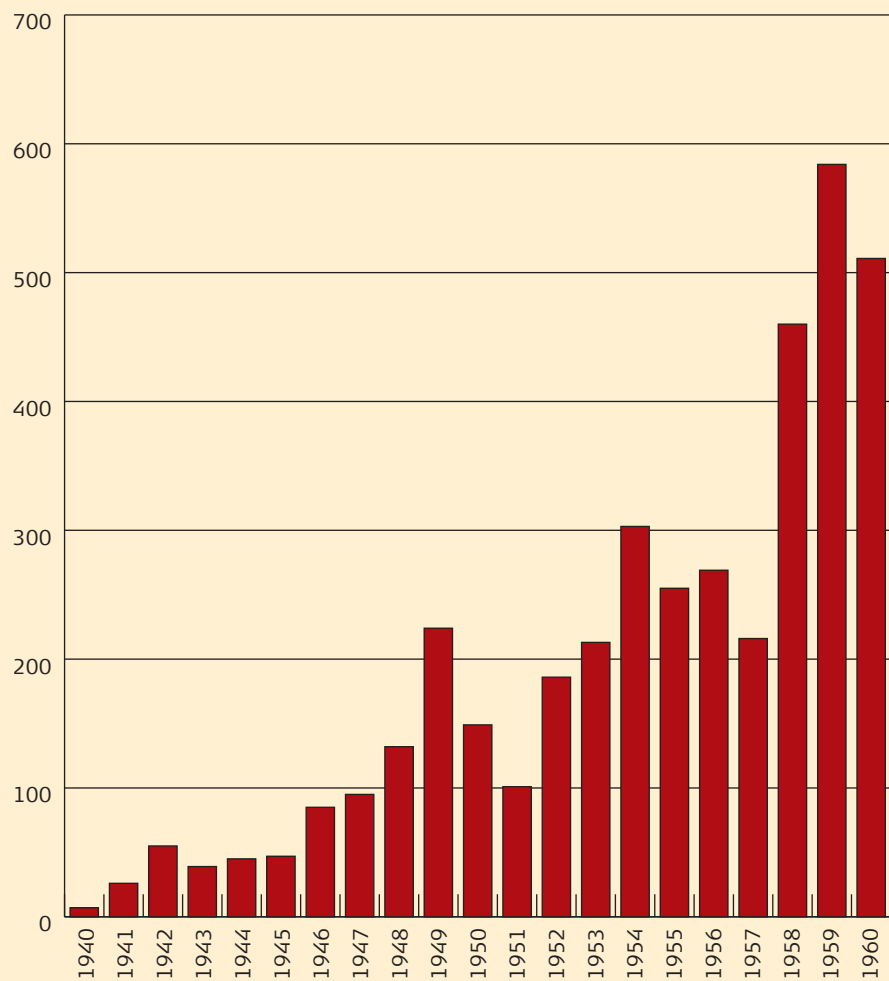
Da Dania koncernen kollapsede i 1990, blev firmaet heldigvis købt af Carl Damgaard Nielsen og vores daværende salgskonsulent-kollega Hans Sørensen. Hans Sørensen blev direktør, og nu fulgte en række stabiliserende år, hvor firmaet udviklede sig både produktmæssigt, omsætnings- og personalemæssigt. Det var en god tid – man følte sig tryk og værdsat under Hans Sørensens ledelse.

For mit eget vedkommende tog jeg en opgradering/ajourføring af min uddannelse i 1998, idet jeg tog et års efteruddannelse (aften, week-end) på Handelshøjskolen og blev erhvervs-sproglig bachelor

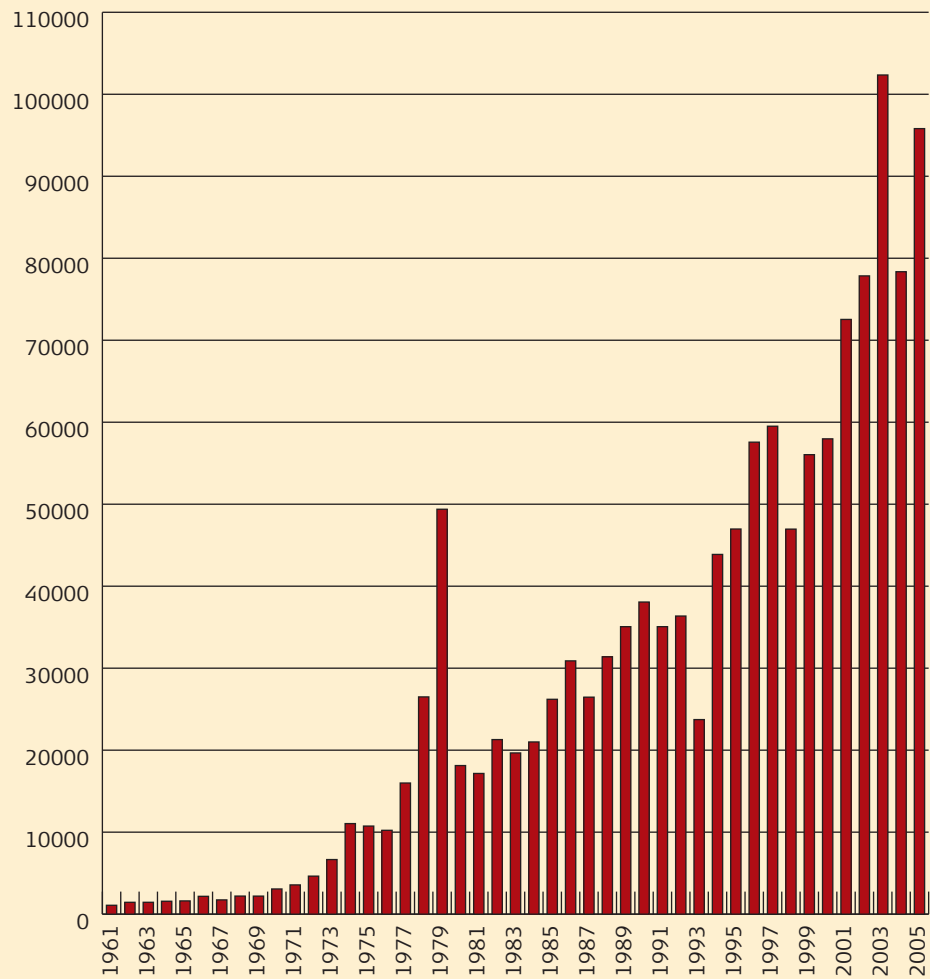
I 2005 trak Hans Sørensen sig som 62 årig ud af firmaet, og en helt ny bestyrelse og ledelse tog over: Peter og Anders Damgaard Nielsen – og med Per Asmussen som bestyrelsesformand!

...og her i 2006 sidder jeg stadig som sekretær – måske ikke den bedste reklame for min arbejdskraft, at jeg ikke har »rykket« mig videre ud i verden – men det er ligesom her, jeg hører til og trives – har fået lov til at udvikle mig omkring nye ansvars-områder og opgaver – og ikke mindst hele tiden været totalt selvstændig omkring tilrettelæggelsen af arbejdet, hvilket er et »must« for mig. Det tæller også rigtig meget, at jeg gennem tiderne haft så mange gode kolleger, der også ligesom jeg har været så tilfredse, at særdeles lange ansættelsesforhold ikke er usædvanlig hos Assentoft Silo!

Omsætning 1940-60 i tusinde kr.

Omsætning 1961-2005 i tusinde kr.

Medarbejdere i Assentoft januar 2006

Peter Larsen	Chauffør	ansat 2004
Palle B. Andersen	Pakkemand	ansat 1984
Ole H. Pedersen	Pakkemand	ansat 1985
Helge Damm	Lagerarbejder	ansat 2001
Poul Henning Jensen	Lagerarbejder	ansat 1997
John E. Nielsen	Smed	ansat 1993
Brian Rasmussen	Smed	ansat 2003
Per Stenholt	Smed	ansat 1994
Peter Sørensen	Montør	ansat 1995
Hjarni Christensen	Montør	ansat 2002
Jan Hallstrøm	Montør	ansat 2000
Christian Hedegaard	Montør	ansat 2003
René Janning	Montør	ansat 2005
Frank Brian Jeppesen	Montør	ansat 2003
René Knudsen	Montør	ansat 2003
Vagn Vejsgård Kristensen	Montør	ansat 2003
John B. Nielsen	Montør	ansat 2004
Nicolai W. Nielsen	Montør	ansat 2001
Ole H. Nielsen	Montør	ansat 2005
Troels Tornbjerg	Montør	ansat 1994
Jan Velling	Montør	ansat 1994
Klaus Juul Larsen	Elektriker	ansat 1996
Allan Mikkelsen	Elektriker	ansat 2003
Bo Mikkelsen	Elektriker	ansat 1987
John Serup	Servicechef	ansat 2003
Jørgen Nielsen	Driftsleder	ansat 1994
Kirsten Snebæk	Teknisk tegner	ansat 2001

Flemming Olsen	Teknisk tegner	ansat 2004
Peter Møller	Projektingeniør	ansat 1990
Carsten Schøler	Indkøber	ansat 1997
Poul M. Friis	Salgskonsulent	ansat 1973
Ole Kötter	Salgskonsulent	ansat 1989
Anders Rahbek	Salgskonsulent	ansat 1999
Helle Hougaard	Bogholder	ansat 2001
Britta Rasmussen	Bogholderiassistent	ansat 1997
Birte Andersen	Sekretær	ansat 1978
Peter Damgaard Nielsen	Adm. direktør	ansat 2005

Efterskrift

I en pressemeddelelse, der blev udsendt kort efter, at den nye ledelse trådte til, står der bl.a.:

»Firmaet vil under den nye ledelse fortsat fokusere på salg af gastætte siloer og lagersiloer til landbruget samt specialsiloer og tanke til industrien. Siden Carl Damgaard Nielsen startede med salg af gastætte siloer i 1967 og til nu, har Assentoft Silo opstillet ca. 4000 siloer ved danske landmænd. Med dette som fundament, vil 3. generation videreføre Assentoft Silo.

Per Asmussen, Peter og Anders Damgaard Nielsen vil med indtrædelse i ledelsen fokusere på at effektivisere og strømline Assentoft Silo, og således geare virksomheden til at blive de større og professionelle svine-, kyllinge- og kvægproducenters foretrukne leverandør af siloanlæg. 4000 gastætte siloanlæg vidner om, at den enkelte landmand kan opnå bedre foder til sine dyr – og derved hurtigere tilvækst – ved at anvende korn, opbevaret i en gastæt silo, samtidig med at der spares driftsomkostninger til tørring af korn, udtaler Peter Damgaard.

Udover salg af nye siloanlæg vil den nye ledelse prioritere servicering af gamle kunder højt. Som en konsekvens heraf, er der udviklet et nyt system på Assentoft Silo til trykprøvning og vedligeholdelse af siloanlæg – med en fast montørstab tilknyttet området.

Assentoft Silo A/S er med generationsskiftet klædt på til på bedste måde at leve op til både nye og gamle kunders ønsker og krav til produkter og service!«

Allerede i løbet af det første halvår af 2006 er omkostningerne bragt væsentligt ned. Det skyldes bedre og mere langsigtet planlægning af levering og montage, og det skyldes effektivisering af arbejdsgangene og mere brug af IT til de enkelte opgaver. De nye styresystemer tydeliggør, hvor eventuelle fejl og mangler opstår, og gør det muligt og interessant for den enkelte medarbejder at holde sig orienteret om de forskellige opgaver og projekter.

Der arbejdes ihærdigt på at udvide eksporten, især til de skandinaviske lande, og der er allerede solgt flere siloer til Sverige.

Det har allerede vist sig, at nytænkning og den nye ledelses entusiasme og engagement gør det muligt at videreføre og udbygge den landskendte virksomhed. Sammen med staben af dygtige og erfarne medarbejdere arbejdes der fortsat på at gennemføre en stadig produktudvikling og effektivisering af produktion og leveringsprocedurer for at opnå den størst mulige kundetilfredshed i form af produkternes kvalitet og driftssikre løsninger.

Juli 2006

